

MÁRTON L.
1929.

MAGYAR CSERKÉSZ

X. ÉVF. 19. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1929. OKTÓBER 15.

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

vitéz Olaszteleky Károly
Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrásy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

ENRIILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen
kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital,
mely különösen hosszabb túráknál
nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagok-
ból gyártja

a FRANCK HENRIK FIAI RT.
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A NYAKKENDŐGÖRCS.

Azt hiszem, fiúk, tiveletek is megtörtént már, hogy nap-nap után gondolkodva, töprengve morzsolgatók újjakok között a nyakkendőgörcsöt és amint húztátok, majd megeresztették, a nyakkendő kérdőjelle görbült és épen a görcs lett a súlyos, kemény pontja!

Ketten beszélgettek:

— Miért nyúlik el úgy a képed, Karcsi?

— Hej, örsvezetőm, most adj jó tanácsot — volt a válasz —, mikor folyton lesem az alkalmat, hogy valami jót tehessek és sehogysem botlik az utamba!

Nagyot nevetett az örsvezető:

— Karcsi, Karcsi, bíz az nem jött, hogy te már egy fél napja az alkalmat keresed. Inkább tanulj, játsszál, szóval végezd, ami sorján van, légy szemfüles és talán majd kínálkozik a jótetre is lehetőség. Ha más nem, hát felkínálsz a szolgálataidat a szüleidnek egy időre. De azután el is végezd dalolva, ha valami nehezebb feladatot is bíznak rád! Az is jó tett, ha segísz egy diáktársadnak a lecketanulásban.

— Köszönöm a jó tanácsodat, örsvezetőm és megígérem, hogy követni fogom. De amint most beszéltél, arra gondoltam, hogy milyen szép dolog lenne, ha valami nagyobb jó munkát vállalna a mi egész örsünk, eseteg a csapatunk.

Az örsvezetőnek felragyogott a szeme és mohó munkavágyal kezdett beszélni.

— Te, Karcsi, én a nyáron elolvastam táborunkban azt a kis kék füzetet, amelynek „Táborozási Segédlet” a címe. Sok örömet szerzett nekünk ez a kis füzetke, mert leírásai alapján jól sikerült örsi akadályversenyeket és sport akadályversenyeket csináltunk, no meg egy egyszerű cserkészést (felderítő utat) a község megtekintésére és megismerésére.

Ha a faluban segédtisztunk néha megállított bennünket, hogy elbeszélgessen a falubeliekkel a nagy szárazságról, szegénységről, bizony összeszorult a szívem, amint a fáradt tekintetű Józsa János bácsi elmondta, hogy sokszor csupasz kenyér a főeledelük, amely mellé jobb falat ritkán jut, meg hogy így fogytán az erejük a munkára is. Ott állt mellette nagy legény fia, mezítláb egy százfoltú nadrágban, de azért a kalapján friss virág virított.

Karcsi kíváncsi tekintetere örsvezetője tovább folytatta:

— Amíg segédtisztunk beszélgetett, nagy gyereksereg gyült körénk, egyik nyápic gyereknek — ök hit-

ványnak nevezik, ha ilyen sovány — odaadtam az uzsonnasajtomat, erre barátságot mutattak a többiek is. Nem a sajtért, hanem „hogy szívesek voltunk hozzájuk”. Valahonnan előkerült egy labda. Játsszani kezdtünk velük és megtanítottuk őket sok szép játékra. Tudod, Karcsi, azt hittem először, hogy sohasem barátkozunk össze és egy pár perc múlva olyan jól játszottunk velük, mint ahogy csak a régi ismerősökkel lehet. Talán azért, mert éreztük, hogy azok is édes, magyar testvéreink, akiket nemrég fedeztünk fel.

A játék csudájára meg összegyűltek a szülők is, segédtisztunk elmondta nekik, hogy kik vagyunk, de akkor már megvolt a barátság és nótázni kezdtünk. Ők is felmelegedtek, az a virágos kalapú legény elkezdte, hogy: „Csivirgónak, csavargónak mond engem az egész világ. Pedig az én kalapomon nem hervad el semmi virág” stb. Hej, de gyönyörű nóta is volt az, megtanultuk mindnyájan, majd leírom neked is.

— Ugye, csodálkozol mindezen, Karcsi? Hát még a táborunkban láttad volna őket, mert oda is eljött a fél falu. Sok minden történt ottan: tanígtattuk nekik az első segélyt, egyszerű sebkötözést, mesterséges légzést, de el sem lehet hirtelen mindent mondani, majd még sokszor mesélek erről.

Bizony könnyezve vettünk búcsút egymástól. Meghívtak jövőre is. Józsa bácsi nagy tréfásan megígérte, hogy legközelebb közölünk fognak választani papot, jegyzőt, tanítót, de hogy még a zsidót és a kisbírókat is majd közölünk választják.

Lett erre nagy nevetés, de bennünk a tréfa komoly elhatározássá vált, hogy igazán felkészülünk ilyen apostoli munkára, mert a magyar falu népe várja az igazi magyar vezető testvért, a város műveltebb fiai közül, akik majd teljes szívvel segíteni fognak rajtuk. Ez lenne ám az igazi nagy jótett.

Eddig a fiúk párbeszéde és most én még hozzáteszem, hogy valóban megtörtént mindaz, amit a Karcsi örsvezetője mondott. De hasonló szép munkát végzett még sok csapat, arról majd én számolok be legközelebb nektek.

A Karcsiék csapata elhatározta, hogy összegyűjt egy csomó ruhát meg ajándékot karácsonyra, azután betanulnak egy színdarabot, karácsonyi éneket és a legközelebbi falu szegény gyermekeinek közvetlenül a szent este előtt vagy után szép karácsonyt rendeznek. Erre lassan felkészülnek, de titokban, hogy annál nagyobb legyen a meg-

A 238. sz. sátoralfajuhelyi csapat tábora.

lepetés. Addig egy-két kirándulást is rendeznek a közeli falu megismerésére és ott kiválasztják a legszegényebbeket. Tudom, nem lesz nehéz munka, hiszen sajnos, sokan vannak. A helybeli másik csapat ugyanezt teszi meg otthon, városkájuk szegényeivel. Persze a csapat legszegényebb cserkészeinek is jut majd egy kis hasznos meglepetés, névtelenül, a Jézuska ajándékként.

Én meg azt mondom, hogy minden csapat vegye ki a részét ebből a munkából. Minden egyes csapat rendezzen a faluban vagy városban — hiszen sok a szegény — boldog karácsonyt a téli nyomorban fázó szegény testvéreknek. Készüljétek fiúk, hiszen ti vagytok a karácsonyi kis Jézus lovagjai, készüljétek mindnyájan erre a közös nagy jótetre, hogy egyszer a magyar cserkészek megajándékozhasák szegény csonka hazájukat egy boldog karácsonnyal.

Azután egész évi munkánk a jövő nyárra való ily

irányú hatalmas felkészülés legyen, mert ha minden csapat tenni fog valamit a falu és a város közötti lelki kapcsolatok kiépítésére, gazdagabbak leszünk mindnyájan. És ha megismerjük alaposan a tennivalókat — ez már az öregcserkész feladata — és felkészülünk ilyen új magyar munkás életre, hiszem, hogy általunk azután gazdagodni fog szegény hazánk is.

Ha elgondolom, hogy az idén nyáron a csonka országnak 320 különböző helyén táborozott összesen 11.000 cserkészünk, hogy a jövőben legalább 320 helyről fogunk széjjeláradni kicsinyke lángok; cserkész táborútek melege kicsiny hazánkban, hogy ugyanannyi helyről legalább 11.000 szempár tiszta tüze sugárzik majd bele a falu lelkébe, hogy összefogjon, összeforrjon vele, akkor csak a szomorú jelen időket sajnálom, de a jövőben, a nagy magyar jövőben rendíthetetlen magyar cserkészítéssel bízom.

vitéz Faragó Ede.

A DUNÁNTÚLI PÁSZTORMŰVÉSZETRŐL.

Annak, aki a népművészethez közeledik, soha, egy pillanatra sem szabad elfelejtenie, hogy századok folyton izzó, érzést, embersorsot olvasztó kohójából kikerült holmihoz közeledik. Ha képet, szobrot nézünk, megszoktuk, hogy bennük egy-egy sajátos emberélet, valamilyen egyéni élmény tükröződését keressük. Ott kutatjuk az alkotó művész egyéni életét formáló és egyéni életéből fakadt lelki arc jellemvonásait. Tüstént észre vesszük, ha tragikus nagy válságok vagy himnuszos örömök, sötét lemondások alkották élete alapját és ha igazán művész alkotásait szemléltük — magunk is gazdagabbak, látóbbak és erősebbek lettünk az élet végtelenségével szemben.

Ugyanilyen várakozó elfogulatlansággal kell néznünk azt, amit a nép nyújt nekünk a maga művészetében. Itt is az élet dalol, itt is sorsok, örömök, harcok, lelkesedések, küzdelmek, szenvedések ömlenek formává, színné, vonallá, annak a közönségnek élményei, mely közös sorsa, közös élete, közös munkája, szokásai, viszonyai révén egy-egy vidék zárt néprajzi egységét adja. Különös székelly sors, székelly küzdelmek, kedvek, bánatok, lendületek és nekikeseredések szólalnak meg a székelly népművészetben. Külön és sajátos sorsból fakad a matyó népművészet és ismét más mult, más körülmények csendülnek ki a hódmezővásárhelyi, hajdúsági, kúnsági, sárközzi, Balaton-menti magyar nép művészetéből.

Ezek a különbségek, ez a sokféleség teszi a magyarság arcát, a magyar nép lelkületét olyan gazdaggá, változatossá, sokoldalúvá, mely a történelme nagy viharaiiban, válságaiban való megmaradását, ennek a fajnak elpusztíthatatlan szívósságát megmagyarázza. Sohasem szabad ezeket a különbségeket, mint elhatároló, szétválasztó vonásokat tekinteni, mert így könnyen hamis képet nyújtanak. Ezek ennek a csodálatos képességű és hivatottságú fajtanak, a mindenütt és mindenben egy és változatlan magyarságnak csak egy-egy megjelenési formáját jelentik.

Igy, ha azt mondom, hogy a dunántúli magyarságra és az ő népművészetére hatott a szomszédos németesség és népművészet, nem gondolha-

tom azt, hogy mármint ez a magyarság kevésbé magyarabb, németesebb a tőle keletre lakó magyaroktól. Csak úgy érthetem, hogy átvett az osztrákoktól egy-egy szokást, egy-egy szót, kifejezést, eszközt, vagy a népművészetében egy-egy eljárást, de mindazt, amit átvett a maga ősi alapjára, a maga lelkülete szerint olvasztotta magába. Így népművészetében átvette azt a bizonyos díszítő eljárást, amit „spanyolozás”-nak nevez, de a díszek, a motívumok s a díszítés szelleme változatlanul magyar maradt.

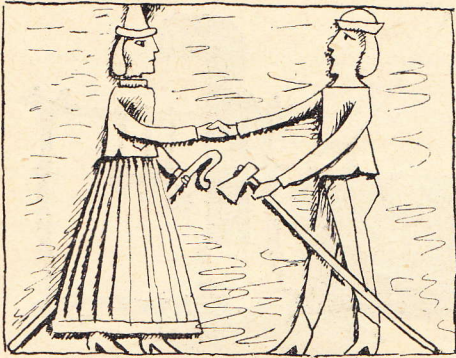
A „spanyolozás”, a faragással, karcollással, a szarúból előállított dísz tárgyak készítésével együtt, olyan díszítő eljárás, mely pompásan illeszkedik bele a pásztor-ember életébe. Akár legelnek az állatai, akár a Balaton sekélyebb részein delelnek a vízben, a juhásznak, kanásznak, glyásnak nem sok gondja van velük, ahogy az itteni népdal mondja:

A juhásznak, a juhásznak jó a dolga,
Hajtja nyáját egyik hegyről a másikra,
Teregetti nyáját, fújja furulyáját
Bú nélkül éli világát.

Furulyázzat, dudorászok s ha megúnja, előveszi a táskájából a faragó készséget. Lassan, napok, hetek, munkájával készül el egy-egy pompás „tükrös”, „borsosiskátulya”, „lapicka”, beretvatok, viráglajtörja stb. Különösen jellemző a díszítő eljárások közül a „spanyolozás”, a zománcozásnak ez a bájosan naív változata. A pásztor-ember a gondosan csiszolt fa, vagy szarú felületére felrajzolja a díszet. A fának, szarúnak azt a részét, ahol a felületet színezn akarja, bicskával bemélyíti, bevési. Az így támadt mélyedéseket puhára rágott színes spanyolviasszal kitömi s aztán hozzácsiszolja a fa díszíttelen felületéhez. Használhatnak vörös, kék, zöld, rózsaszín, ritkán lila és fehér spanyolviaszt — amelytől az eljárás a „spanyolozás” nevet kapta.

A díszek, amiket spanyolozott, karcolt, faragott díszí-

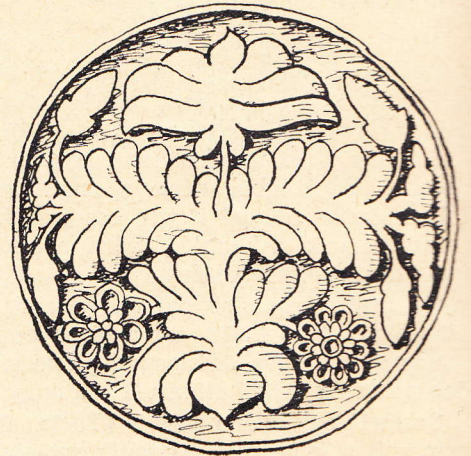
téseiknél használnak részben virágdíszek, részben emberi, állati alakok. A virágdíszek motívumai és díszítőszellem ugyanaz, mint amit az egész ország, az egész magyarság területén elterjedt és kedvelt hímzések, laposöltéses varrottasok díszeiről ismerünk. Sajátosan a pásztorművészet az emberalakok gyakori alkalmazása. A magyarság népművészetében, mint keleti gyökerekből táplálkozó díszítőművészetben, eredetileg soha sem szerepelt az emberi alak. Később a tisztán növényi, helyesen virágornamentumok között, nyugati hatásra, itt is, ott is, az ország különböző részein meg-megjelent az ember és állatok alakja, anélkül, hogy általánossá vált volna. A dunántúli pásztrok művészetében, kétségtelenül a szomszédos Ausztria hatása alatt, igen gyakori az ember- és állatábrázolás. De az a mód, ahogy embert, állatot dísszé formálnak — az már tisztán magyar. Szórul-szóra azonos azzal a móddal, ahogy a tulipánt, rózsát, szegfűt stb. motiválják. A magyar népművészet szigorú következetességgel sik díszítő stílus, mely a maga motívumait teljes logikával úgy rendez el, hogy a *sik* törvényét a *tér* látszatának keltése által soha meg ne bontsa. Így a virágok szirmait és a virágokat úgy helyezi egymás mellé, hogy egymást mégcsak részben se takarják. Hiszen az egymásmögöttség már térbeliséget jelentene.

A keszthelyi „Balatoni Múzeum“ néprajzi anyagában van egy néhány műkincs számba menő tükrös, lapicka és borsosiskátulya. A borsosiskátulya különböző alakú doboz, amiben a pásztor a sóval kevert paprikát tartja az izákjában. De vannak nagyobb, díszesebb iskátulyák is, melyeket ajándékba készítenek, házihasználatra. Ugyan-

csak ajándékba adja a pásztorember a maga szíveválasztottjának azokat a mosó- és mángorló-lapickákat, amelyek szíve minden érzését, dalát faragja dísszé. „Tikres“, vagy „tükrös“ néven nevezi a pásztor a lapos fadóbozba, tokba foglalt zsebbeli tükröt. Ilyen „tikres“-t készítenek legtöbbit. Díszítésükben sokszor jóízű humoruk ömlik ki. Mulatozó betyárt, cigánymuzsikára táncoló párt, juhással barátságosan kezettfogó kanászt és leggyakrabban pompázó színűvé varázsolt virágdíszeket ábrázolnak.

Ugyancsak a Balatoni Múzeum őrzött meg néhány olyan régi pásztorművészeti terméket, melyek az eljárások származását, bevándorlási útját és lassú honosodását is megjelölik. Így egy havasigyopáros díszítésű tikrest, egy nagyon régi és nagyon primitív Szűz Máriát a gyermek Jézussal ábrázolót és egy S. M. monogrammal jelölt táncoló párt ábrázoló spanyolozott, karcolt tikrest. Az alakok viselete magyar ruha, a cigányok a hajdanában annyira jellemző piros magyar nadrágban, dolmányban. A táncoló pár ölekezésében a művész már olyan problémát kapott, ami ugyancsak megpróbálta az ő térszemléltetéshez nem szokott fantáziáját.

A havasigyopár Ausztria felé mutat, mely tartomány hozzánk a nyugatibb németiségtől közvetítette a spanyolozás eljárását, a fába, szarúba karcolt rajzot és néhány itt lassankint kipusztult díszítőelemet is. Ugy kerültek ezek ide, ahogy a szél hordja a virágok magját, de életet, szaporodást csak az a fajta mag talált itt, mely az ős talaj, a magyar nép sajátosságát nyert táplálékkal beerte.

Szokolay Béla.

ÉJSZAKA...

Mélységes, csendes, nyári éjszaka . . .
A lombok közt pajkos szellő dalolt,
Suttogva szállt az alvó föld felett.
Apró felhők mögött bujkált a hold.
Álom osont a táborunk fölé,
Elcsendesedtek mind a sátorok,
Fáraót fiúk álmodtak édesen.
Zizegtek lenn a parti nódasók . . .

Került az álom. Sátraink között
A nagy csendben mesét mesélt a mult . . .
Az égen kósza felhő vándorolt . . .
Az éj az álmodók fölé simult . . .
. . . S mint annyi sok-sok csendes éjszakán,
Körém osont sok régi jóbarát . . .
És újra láttam — óh csodás világ —
A régi ház virágos udvarát . . .

. . . Az almafánál üldögélt apám.
Újságot olvasott, mint egykoron,
Tán arról, hogy kitört a háború
És áll a harc az ős határokon.
Ott benn dalolva dolgozott anyám . . .
— Ragyogva égett künn az ifjú nyár —
Muskátlis, csendes ablakunk körül
Kacagva járt a játszi napsugár . . .

. . . Az utcán játszó gyermekek zaja,
A vén akácok titkon hívogat:
Sápadtaké a praeri szent füve,
Winettou népe, haj, ne hagyj magad! . . .
S előkerül a régi tolldíszem,
A régi íj, a régi harci bárd,
A régi puska s újra indulok
Megküzdeni a régi szent csatát . . .

Óh, gyermek évek, elfutott idők,
Ködbe hanyatló régi szent világ . . .
Nem is virít tán már az udvaron
A rég látott fehér jászmin virág . . .
A sok akác is elpusztult talán . . .
Nem dül már harc a praeri szent fűvén . . .
A gyermekálmom mégis visszajár
Az álmodások drága éjjelén . . .

Mélységes, csendes nyári éjszaka . . .
A lombok közt pajkos szellő dalolt . . .
Álom lopózott táborunk fölé . . .
Apró felhők mögött bujkált a hold.
Került az álom. Sátraink között
A nagy csendben mesét mesélt a mult . . .
Körém osont sok régi jóbarát
S az álmok éjje titkon ráborult . . . Lévai Alajos
205. Zrinyi cs.-tiszt.

MARCI-LEGNAGYOBB-SIKERE

Írta: Radványi Kálmán · illusztrálta: Marton L.

Marci nem volt tagja a zenekarnak, mégis mint zenész aratta legnagyobb diadalát a Jamboreen. S ezt a nagy sikert senki se könyvelte el. Nem olvastam sem a hivatalos tábori naplóban; sem a napilapokban, pedig ezek mindenről értesítik a nagyközönséget.

Marci egyike volt azoknak a köz-cserkészeknek, akik észrevétlenül éltek végig a Jamboree hétköznapjait. Reggel korán kelt, hogy tüzet rakjon a reggeli alá; fát aprított, edényt sűrölt, vizet cipelt és közben füttyült.

S mikor a tábor pihent vagy vendéget fogadott, Marci szerény távolságból nézte a színes mozgalmasságot, a tábor piacán ödögő idegen cserkészeket. Csak olyankor eresztette neki a hangját, mikor a parancsnok úr a magyar csatakiáltást vezényelte.

Ha pedig szabadnapos volt Marci, nyakába vette a táborokat. Ő is tudta azt a bizonyos Jamboree-nyelvet, amelyről már más alkalommal beszéltem; — s így minden nehézség nélkül eligazodott a nagy sárban.

Szerzett egy skót barátot. (Tartsa föl a kezét, akinek nem volt a Jamboreen legalább egy skótja!)

Marci barátjának William volt a neve.

Először is jelvényt cseréltek s fokozatos cséncselés útján lassankint kicserélődött a külsejük. William sapkáján ott virított a magyar puszták szőke dísze, az árvalányhaj; nyakán ott pompázott Marci zöld nyakkendője, amelyet ugyancsak Marci nyakkendőgyűrűje szorított össze; mellén magyar koronás jelvény, nemzetiszínű szalag, derekán magyar öv és magyar bicska.

Viszont Marci tele volt aggatva skót érmekkel, jelvényekkel. Épen csak szoknyát nem adott neki a skót jóbarát, pedig Marci hajlandónak mutatkozott cserébe adni érte vadonatúj és egyetlen cserkésznadrágját.

Tegnapelőtt William kora délután beállított a magyar táborba. Hóna alatt egy csomagot szorongatott. Marcit a konyhán találta mosogatás közben.

Összevillant a szemük s köszöntötték egymást, mondván:

— Haudujudu!

Ennyit ugyanis Marci is tudott angolul.

A skót gyöngéden a földre tette a csomagot s beugrott a konyha négyyszögű gödrébe. Fölgyűrte az ingújját és segítette Marcinak.

Közben elszórakoztak, elbeszélgettek. Ilyenformán folyt köztük a társalgás:

A skót kezébe fogta a kanalat és széles vigyorgással próbálta kimondani:

— Kannal!

Marci segített neki:

— Az, az, kanál. Így tátsd a szádat, idenézz: ka-náál.

Azután ő próbálta kipréselni agyából és szájából a kanál angol nevét:

— Szpún.

Közben elrakták az edényeket s William titokzatos arccal kibontotta csomagját. Odatartotta Marci orra alá. Pástétom volt benne: húspástétomok és gyümölcspástétomok.

Marci angol szótár nélkül is megértette, mit akar William. Nekiláttak s egymásután tűntek el a finom hazai falatok.

Marci nyelés közben rámutatott a csomagra:

— Máther, máther, mi? Ugye anyukád küldte?

William ellágyult, végtelen szeretettel nézett a pástétomra, mielőtt beleharapott volna s azt mondta:

— Jess!

Pót-ebéd után karonfogva mentek táborokat nézni. Először is elmentek a skótokhoz. A tábor kapujára ki van írva: „Gyere be!” (Come awa'in!)

Hát be is mentek. A skót fiúk épen labdapozást játszottak. A labdát hosszú madzaggal egy árbocra kötötték s lapos ütővel pofozták.

Marci is beállt közéjük. Előbb azonban átöltözött. William erre a délutánra kölcsönadta neki a szoknyáját, viszont az meg fölvette az ő nadrágját.

Később William örse abba hagyta a játékot.

Marci és barátja nekivágtak a nagyvilágnak. Elmentek „barátkozni”.

Óh, azok a tábori ácsorgások! Mennyi kedves jelenet alakult ki az Arrowe-park agyagos talaján; mennyi emberi jószág áradt szét a sötétzöld pázsiton!

Marciék áthaladtak a londoni csapatok mellett, benéztek egy félórara a svédekhez s a Hawk Alley árka mentén megálltak.

William megragadta Marci karját s az előttük lapuló tábor kapujára mutatott:

— Nézd!

— Mit néztek?

— Nézd, mi van kiírva: „Blind”. Amott pedig: „Deaf”. Itt van a vak és a süket cserkészek tábora.

— Hát ilyenek is vannak?

— Miért ne? A vakok is megtarthatják a cserkésztörvényt. Gyerünk be! Ismerem a parancsnokukat, aki természetesen nem vak.

Bementek. Marci elfogódott lélekkel nézett körül. A tábor csendes és szomorú volt. Az egyik sátor mellett árboc, rajta egy deszkatáblára festett csontváz. Oszlopra akasz-

tott orvosságos üveg, rajta lehangoló fölirat: Csontváz vagy...

A parancsnok szívesen fogadta Marciékát, de igen meglepte őt, hogy Marci nem tud jól angolul:

— Hiszen skót vagy! Miféle skót az, aki angolul se tud?

William elmagyarázta, hogy az ő magyar barátja a cserkészbarátság áruháját viseli.

Marciék mindent megnéztek a vakok táborában. William volt a tolmács. Amit a parancsnok úr mondott, azt lefordította Jamboree-nyelvre. (A Jamboree-nyelvet csak olyan ember használhatja, akinek nagy fantáziája van. Amit a logika nem tud elintézni, azt a nehézséget megoldja a fantázia.)

A vakok táborában süketnémák végezték a konyhai teendők nagy részét. A vak cserkészek is dolgoztak, de mindent alkalmazni kellett az ő szűkrezabott világukhoz.

Leültek egy sátor előtt a fűre. A parancsnok bemutatta őket a sátor lakóinak. Megindult a társalgás.

— James — szólt a parancsnok az egyik fiúhoz — tudod-e, kik vannak itt?

James a vakokra jellemző óvatos mozdulattal kinyújtotta a kezét, végigsímította Marcit s a semmiségbe mosolygott:

— Ez skót cserkész.

Nevettek. Marci leleplezte magát:

— Nem a! Én magyar vagyok!

James megfogta Marci kezét s arcát fölemelte, mintha lelki szemeivel látná új barátját:

— Óh, a magyarok! Én ismerem őket! Sokat beszélnek róluk, akik erre sétálnak a Hawk Alley-n. Ugy masiroznak, hogy döng a föld a lábuk alatt. Mondják, hogy egészséges és erős fiúk.

Egy másik vak fiú, Ronald, közbeszólt:

— Hallottuk a muzsikájukat a multkor. Messziről hallottuk, csak hangfoszlányok jutottak el hozzánk. Nagyon szép volt! Boldogok lehettek, te Marci, hogy mindig tudtok muzsikálni!

A sátor sarkában egy hallgatag fiú ült s elmerülve foglalkozott valamivel. Egy kifeszített papírlapra átluggatott pléhdarab segítségével szöggel vak-betűket írt.

Arcán nyugalom és szelíd béke honolt. A vakok arca szelíd. Miért? Hiszen annyi szépségtől el vannak zárva! Nem látják az ég derűjét, a virágok mosolyát, a fény csodás játékát a víz tükrén. Emberfölötti béke lakik tán a szívükben?

A parancsnok hozzálépett s kivette kezéből a papírlapot:

— Nos, Andrew, mit írtál? Mutasd csak!

Majd Marciék felé fordult:

— Szegény Andrew néma is, vak is.

A papírt William elé tartotta s ez hangosan elolvasta: „Magyar fiú van itt. Én is hallottam a muzsikátokat. Köszönöm szépen.“

Marci torkát fojtogatta a szánalom s a testvéri szeretet fájdalma. Elfordult, hogy észrevétlenül kitörülje szeméből azt a könnycseppet, amely váratlanul tolokodott elő.

Mialatt a többiek társalogtak, az ő szívében néma, de hatalmas érzések háborogtak. Ezt gondolta:

— Istenem; minő életük lehet ezeknek a fiúknak! Koldusvilág az ő világuk: — szűk kis világ, amelynek a határát minden pillanatban eléri a kezük. Akkora terület, mint egy asztal. S ez is fekete, sívár — nem színezi az Isten mosolya, az édes napsugár. Szemük villáma nem cikázik át a látóhatáron; nem tudják megfogni az égbenyúló sziklák főséges peremét tekintetük ölelésével. Nem látják az ibolya kék szemét s az ember-virágok harmónikus arca nem lehet az övék. S nem futhatnak a zöld réten, mindig csak óvatosan lépnek; félénk, gyöngye emberek. A világ, a természet, a művészet gyönyörű alkotásai, a dómok, a paloták, a szobrok: — mindez számukra csak akadály, amit ki kell kerülni. S nem látják édesanyjukat; apjuk arcán a férfi önértetét, anyjuk arcán a

A vak cserkészek arca a lány hangok forrása felé meredt s némán hallgattak.

szeretet édes vonalait, amelyeket Raffael se tudott el-lesni és utánozni.

Csak a zenét hallják . . .

Aznap este Marci hosszasan beszélgetett a parancsnokával a nagyárbc mellett.

Titok lehetett a beszédjük, mert suttogtak. A parancsnok úr megveregette Marci vállát s azt mondta:

— Nem bánom, Marci fiam, de tíz órára itthon legyenek.

Marci boldogan járta be a magyar tábor sátrait s kiválasztott tíz fiút. Ezek előbb kaptak vacsorát, aztán magukra terítették hosszú körgallérjukat és sorakoztak.

Marci a köpenye alatt valami hosszú csomagot szorongatott. A kis csapat élére állt s elindultak.

A kapuban William már várta őket.

Átvágtak a Kingsway-n, megkerülték az írek táborát s végigmentek a Belfast-roadon.

Hangtalanul, lábújjhegyen surrantak be a vakok táborába hátul a sátorkötelek között.

A vak cserkészek már vacsoráztak s egy csoportban ültek az árbc körül. A parancsnokuk fölállt és csodálkozva nézett a magyar fiúkra.

William félrevonta őt és valamit súgott a fülébe. Hálás pillantást vetett Marciék felé s ismét leült.

A magyarok is elhelyezkedtek. Marci kibontotta csomagját és szájához illesztette a tárogatót.

Most már elárulom, hogy Marci tudott tárogatózni. Nem valami különös művészettel fújta, de épen elég jól, hogy a szívét kiöntse csendes nyári estéken a pilisi hegyek szelíd völgyeiben.

A tárogatót a Jamboree-ra is magával vitte. De bizony a nemzetek nagy mozgalmasságában nem is merete eddig elővenni.

Most azonban fúvásra csucsorította az ajkát s a „Krasznahorka“ bánatos dallama váratlanul fölsírt a vakok táborának a temetői csendjében.

A vak cserkészek arca a lány hangok forrása felé meredt s némán hallgattak. A lelkük azonban ott fénylett az arcukon.

A tárogató hullámzó, bársonyos hangját lassankint átölelte tíz fiú lágyra tompított

A vak cserkészek felvonulása.

ezt mondogatták a vak fiúk:

— Köszönöm szépen! Köszönjük szépen!

Ronald megkereste Marcit:

— Megismerlek a kezed puhaságáról: te Marci vagy, az én magyar barátom. Elhoztad nekünk a magyar muzsikát.

Marci szabódott:

— Én nagyon keveset tudok angolul, nem tudok veletek beszélni. Nem tudom szépen elmondani, hogy szeretlek titeket, mert szerencsétlenek vagytok.

— Marcikám, te tudsz velünk beszélni. Még senki se szólt hozzánk olyan szépen, mint te. Elhoztad nekünk a magyar nép lelkét, a magyar dalt.

S minthogy Marci nem szereti az érzékeny jeleneteket, hirtelen belefújta a tárogatóba. Elfújta a „Csinom Palkó“-t s utána a Bercsényi-nótát.

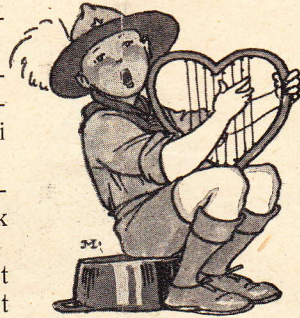
Majd a fiúk énekeltek. Sorba vették a legszebb magyar nótákat. Óh, nem volt ez a énekkar „versenyképes“, — de a hangok megtalálták egymást s nagyjában összepaszszoltak.

A tárogató se ütötte meg szigorúan a zeneakadémia nívóját s Marcit bizonyára nem léptették föl az Operába.

Mégis, én mondom nektek — sem ennek a rögtönzött énekkarnak, sem Marcinak nem lesz soha olyan sikere, mint ezen az estén volt.

Marciék kiszélesítették az Arrowe-parki vak cserkészek szűk világát s megszüpítették árva életüket nemcsak egy estére, mert hiszen a szerencsétlen szív minden jószágot örök időkre elraktározta.

Radványi Kálmán.

A JAMBOREE-CSAPAT BESZÁMOLÓJA.

November 3-án a Royal Apolló mozgóképszínházban fogja a jamboree-csapat bensőséges, meghitt keretek között és élvezetes programmal megtartani *beszámolóját*. A beszámoló keretében a jamboree zenekara, énekkara és táncsapata fog bemutatkozni. Eláruljuk, hogy skót dudások és skót táncosok is jönnek e napra Budapestre, hogy azokkal a cserkészekkel is megismertessék a jamboreen oly népszerű skót szoknyát és skót dudát, akik nem lehettek ott. A műsor keretében dr. Temesi Győző táborparancsnok rövid beszámolót is mond és a jamboreeről készült film is bemutatásra kerül. Jegyek a mozgóképszínházban, a Magyar Cserkészsövetség Gazdasági

Hivatalában, a Cserkészboltban és az I-ső cserkészkörület Titkári Hivatalában lesznek kaphatók. A helyárak a rendes mozihelyárak lesznek.

Amelyik csapat bizományba óhajt jegyeket átvenni, a parancsnok aláírásával ellátott meghatalmazó levél alapján az Országos Gazdasági Hivatalban, korlátolt számban vehet át jegyeket, ezek után eladás esetén a csapatnak 25%-os engedményt adunk.

Az előadás kezdete 11 óra lesz. Amennyiben cserkészek részéről igen nagy érdeklődés mutatkozik, akkor 9 órakor ugyanazon nap egy cserkész-előadást rendezünk, ugyanazon műsorral és fél helyárakkal.

A JÁRÁSMÓD A JELLEM TÜKRE!?

Aranyosi Miklós a „Wissen und Fortschritt“ szeptemberi számában cserkészszempontból is érdekes megfigyeléseket közöl a különböző lelki tulajdonságoknak mozdulatainkban való megnyilvánulásáról. Az efféle észlelések természetesen nem adnak feltétlenül és minden esetben megbízható eredményt, de egyéb tapasztalatokkal egybevetve gyakran segítségünkre lehetnek.

Hosszú idő óta igyekeznek már az emberi testen olyan ismertetőjeleket felfedezni, amelyekből lelki tulajdonságokra lehet következtetni. Eközben egész sereg kisegítő ismeret keletkezett: 1. a *frenológia*, amely a koponya-alkatból igyekezett a jellemre következtetni, 2. a *fiziognómia*, amely az arcvonásokat, 3. a *khíromantia*, amely a kéz alakját akarta jellembeli tulajdonságokkal kapcsolatba hozni és végül 4. a *grafológia*, amely a kézírásban látja az emberi léleknek meg nem hamisítható tükröképét. Ma még eredményeik értékéről nem tudunk hátrózt ítéletet mondani, az azonban bizonyos, hogy felderítetlenül hagytak olyan területeket, amelyeknek a további kutatásokban még nagy jelentőségük lehet. Ilyen pl. az emberi mozdulatoknak, különösen a járásnak a megfigyelése. Igaz viszont, hogy a mozdulatok, a járás nem is olyan könnyen rögzíthető, tanulmányozható valami, mint pl. a kézírás. Aki azonban jól tud megfigyelni és következtetni, annak számára a járásmód is beszédes útmutató lehet megállapításaiban.

Minden cserkész tudja, hogy az egész emberi szervezet, tehát a lábizmok működését is — legnagyobbbrészt tudatalatti úton — az agyvelő és az idegrendszer irányítja. Meghatározott lelki izgalmak, ingerek mindig ugyanazokat a mozdulatokat váltják ki, különösen ha az akarat érvényesülése akadályozva van, ha egy hirtelen inger a testet önkéntelen, ösztönös, reflex-mozgásra kényszeríti. Így a járás is, mint ösztönös mozgás a maga finom árnyalataiban visszatükrözi az ember valódi lényegét még akkor is, ha azt külsőleg tudatosan takargatni igyekezünk.

Avagy nem vettétek-e észre, hogy a járásnak bizonyos jellegzetes ismertetői vannak? Nem hallottatok még olyan esetről, hogy valakit évek hosszú sorának elmúltával, egészen megváltozott körülmények között kizárólag a járásáról ismertek fel? Vagy nem jutott eszetekbe az utcán egy-egy egészen ismeretlen egyén láttára: ni, ez úgy tipeg, mint valami vénasszony, vagy olyan peckesen lépeget, mint egy katoná, vagy pedig úgy sunyit, mint valami betörő? Megállapítottatok-e ezzel kapcsolatban, hogy bizonyos jelentőséggel bíró jellegzetességek észlelhetők a járásban is?

De a járás ismertetőjeleit nemcsak látni lehet. Ha szobánkban ülve halljuk, hogy valaki feljön a lépcsőn, végigmegy a folyosón vagy ajtónkhoz közeledik, a nélkül, hogy az illetőt látnók, ráismerünk a megszokott lépésekre hangzásukról, ütemükről, ritmusukról. Tehát a jellegzetességek hallás útján is megállapíthatók. Különbséget észlelhetünk, amelyek elsősorban az egyénre jellemzőek, de főbb vonásaikban egész népek, fajok sajátosságait is magukon viselik.

Hasonlítsuk csak össze pl. a német katonaság nyugodt menetütemét, szilárd lépteit a franciák és az olaszok ideges, rövid, gyors lépteivel!

A jellembeli tulajdonságok tehát kifejezésre jutnak a járásban. Szembetűnik ez a felismerés a jellem szerepeket játszó nagy színészek magatartásában is.

Lelkiségünk azonban akaratunktól függetlenül is változik az idővel, életviszonyainknak megfelelően és e szerint változik járásmódunk is. — A hivatás is rányomja bélyegét az ember belső lényére és külső cselekvésmódjára egyaránt. Nem is kerül nagy megerőltetésünkbe az ilyen különbségeket felismerünk: A mézárás másként jár, mint a tanár s az apáca is, mint a színész.

Hasonlóképpen megnyilvánul a mozdulatokban a vérmérséklet is. Járása alapján aligha tévesztünk össze szenvedélyes embert flegmatikus természetűvel, bátorlaltal öntudattal, vidám mélabússal s. i. t. A vérmérséklet azonban ritkán nyilvánul egyszerű alapfajtaiban. Gyakran előtérbe nyomulnak az értelmi tényezők és ezeknek megfelelően változnak a külső megnyilvánulások is. Így az okos ember másként lép, mint az ostoba, az elméletek embere másképpen, mint a gyakorlaté, a számító, mint a képzelődő.

A járás módját meghatározó tényezők közé tartozik a pillanatnyi hangulat is. Szeretet, gyűlölet, alázat, nyájasság stb. a testtartást, a járást feltűnően jellegzetessé teszik.

Az ösztönök is bonyolítják a járás formáit: a tevékenység, a küzdelem, a táplálkozás, a rejtőzés ösztöne stb. — Ha meggondoljuk, hogy mindeme tényezők kombinálódhatnak, variálódhatnak és permutálódhatnak, akkor megértjük az

egyéni járásmódok végtelen különbözőségét és rendszeres megismerésüknek a nehézségét.

A következtetéseknek alapul szolgáló néhány alapszempontot azért felsorolunk. Így először is a járás üteméből, módjából stb. vonhatunk le bizonyos következtetéseket. A lassú járás lassú gondolkodást és cselekvést, flegmatikus vérmérsékletet, nyugalmat s egykedvűséget, restséget árulhat el; a gyorsan járó embernek viszont valamely meghatározott cél lebeg szeme előtt, a nagyon gyors járás pedig elevenségre, mohóságra, idegességre, nyugtalanságra, aggodalomra, rossz kedvre vallhat. — A tempó állandósága lelki egyensúlyt mutat. Olyan emberek sajátosága, akik személyes képességükkel és tudásukkal tisztában vannak és akik kellő kitartással, tárgyilagosan, kedvvel és biztonsággal tudnak cselekedni. Az ilyeneknél az értelem van túlsúlyban, míg a szabálytalan járásmódú emberen az érzelem uralkodik. Utóbbiakat többnyire élénk képzelőtehetség, szenvedélyesség, kedvezményező erő fűti, — megfelelő kitartás nélkül. Épen ezért kevésbé megbízhatóak.

Csámpásan jár a gondolataiban elmerült ember s akinek megrögzött eszméi vannak. Viszont aki kifelé rakja lába hegyét, annak pillanatnyilag nincsen mélyebb gondolata, éber, körültekintő, jókedvű.

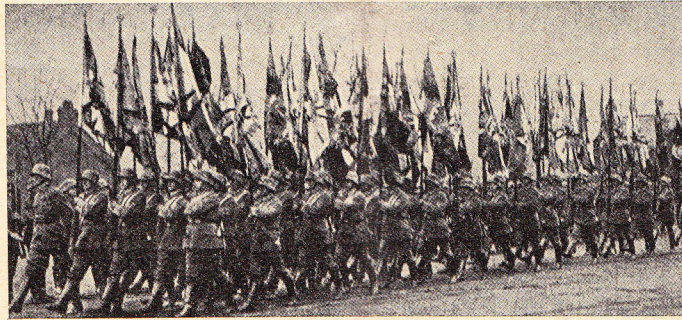
Hangos, követelő fellépés kevés önuralomra vall. Durva kifejezések, emelt hanghordozás pótolják az ilyen embernél az akaratban hiányzó kitartást. Ne tévesszük össze a méltóságos járásmóddal, amely épen ellenkezően: nyugodt kedélyű, kiegyensúlyozott emberre utal. Utóbbi lehet ünnepélyes és nagyszerű megjelenés kísérője is, míg ha görcsösen hátrahúzott váll, felfelé irányított tekintet járul hozzá, akkor gögőt, megvetést is fejez ki.

A szökdécselő járás hölgyekre jellemző. Felületességet jelent. A saját ítélőképesség kevésbé fejlett. Az ilyen járású emberek többnyire hiúak és önkényesek, egyúttal nagyon beszédesek.

A csoszogás bírálható, követelőző természetű, ingadozó jellemre, vesszőparipára, értelemhiányra, kevésbé szeretetreméltó szeszélyekre, másrészt mindenféle különös, lehetetlen és kicsinyes tulajdonságra mutat.

A félszeg járású embernél csak bizonyos irányú képzettség, társadalmi szabályok ismerete hiányzik, valamilyen tekintetben tapasztalatlan és ügyetlen, de különben rendesen kellemes, becsületes, őszinte ember.

Aki inkább a sarkán jár, nyílt, bátor, kedélyes, becsületes ember. Az újján járó viszont rejteti igyekszik gondolatait, for-

Német katonák gépiesen feszes díszmenete.

Óvatosság, bizonytalanság a járásban.

Erős akarat, szinpadias testtartás.

Az amerikaiak felvonulását könnyedebb testtartás, de azért kellő fegyelmezettség jellemzi.

télyos, ravasz. Előrehajló fej- és testtartás még jobban hangsúlyozza rejtegető természetét.

Némelyek erősen mozgóják karjukat járás közben, az ilyenek tevékeny, buzgó, szorgalmas emberek. Ha e mellett könnyed járásúak, akkor fel kell ismernünk bennük az idealistát.

Leelőző kéz viszont akarathány, fásultság, közömbösség jele. Ha azonban egyúttal a testtartásban bizonyos kecsesség nyilvánul, akkor csak hanyagságról van szó.

Sokkal kedvezőtlenebb lelkiállapotra vall, ha az ernyedett kéztartás mellett valaki menés közben térdben fel-le ingadozik, mintha meg volna terhelve. Az ilyenek elfogultak, bizonytalanok, kevésbé öntudatosak és ha még előrehajló fejhordozás is hozzájárul, akkor félnépek, alázatosak, restek, engedékenyek, álmodozók, tépelődők. — Innen már csak egy árnyalat hiányzik a pesszimizmushoz, amelynek ismertetői: lassú, egyformán egykedvű tempó és mozdulatlan kéztartás.

A helyes testtartás járásközben: fejet fel, mellet ki, vállat hátra. Az ilyen járású embernek rendszeren erős idegei vannak, független, elfogulatlan, bátor, férfias, büszke, önérzetes. — Az előrehajló test nagyravágást jelent, a szükséges tetterő nélkül.

Általában a járás szépsége és ügyessége összhangzatos, jól nevelt jellemre utal, míg az ellenkező egymással ellentétben álló jellemvonásokat sejtet. Ilyen egyéneknek valami tekintetben hiányos a nevelés vagy az önuralom.

Amint bizonyos járásmódokból következtetni lehet jellembeli tulajdonságokra, épúgy azt is meg lehet állapítani, hogy járás közben melyik testtartás fejez ki öntudatlanul is egy bizonyos jellemvonást vagy valamely különösen fejlett hajlamot.

A tapasztalat szerint a könnyelmű ember ugyan szabályosan lép, de lépéshossza nincsen arányban testével: túlságosan hosszú. A kicsinyeskedő ember lépése viszont rövidebb, mint kellene. Az erélyes embernek határozott lépése van a nélkül, hogy cipője talpát túlságosan koptatná. A határozatlan a céltudatossal ellentétben ingadozik járásközben, rövidet lép és alig érinti talpával a talajt. Az önfejű sarkának külső szélét, míg az inga-tag inkább a belsőt, az elégedetlen, lehangolt, akarattalan ember a cipőhegyét koptatja aránytalanul. — A szeretetreméltó, becsületes, őszinte ember kissé ringatózva, részarányosan kifelé irányított lábhegygel és könnyedén oldalra hajtott fejhordozással jár, ugyanilyen járásúak a munkakedvelő, hajthatatlan egyéniségek is, de mozdulatlan vállal és előrehajló fejfel.

Az óvatos embert meggondoltan figyelmes lépteiről ismerhetjük meg. Egyenletesen és lassan mozog földreszegett tekintettel és a szembejövőt már messziről kikerüli. Ennek ellenkezőjét tapasztalhatjuk az önfejűnél, aki az utcán csak végső szükségben tér ki és ha azonkívül kötekedő és kihívó modorú is, akkor különösen szeret a járda szélén járni. Nem így a tépelődő, aki lehetőleg a házak mellett halad, hogy védettebben merülhessen el gondolataiban. A gyávák is szeretik a házfalak mentét, valamint akik nem érzik magukat biztonságban, — hogy veszedelem esetén egyik oldalról védve legyenek.

A botorkálók többnyire szórakozott emberek vagy nagyon elgondolkozottak. Járás közben rendszerint ökölbe szorítják kezüket mereven előreálló hüvelykujjal, — lépésük hosszú és oldalra irányuló. Többnyire ábrándozók, egy eszme uralma alatt állók, de állandótlanok.

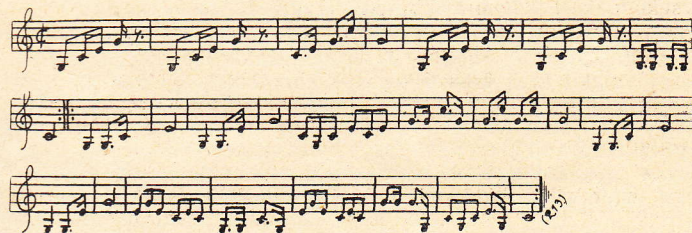
Akik mások kedvéért le-le szoktak mondani saját akaraturól, nézeteiket módosítani szokták, lépésük hosszát a másokéhoz alkalmazzák, kedvükért lépést váltanak: udvarias, barátkozó, ha nem is nagyon erősakarátú emberek, szeretik a rendet, fegyelmeztettek.

A gúnyolódó könyökét testéhez szorítja, fejét oldalra hajlítja, vállát felhúzza, egyik kezét többnyire könnyedén a nadrágzsebében tartja, bokáját kissé összedörzsöli; akik pedig a lépésön ugrálva szaladnak fel, heves, türelmetlen természetűek szoktak lenni, végül a kíváncsi és bizalmas egyének útítársukat beszéd közben jobbra vagy balra nyomják az útírányból.

Sok rendszeres kutatásra lesz még szükség, míg ezekből az egyes megfigyelésekből rendszeres jellemismeret fejlődhetik, azonban az elmondottakból is kitűnik, hogy az emberi járásmód semmiesetre sem véletlen dolga. Az emberek szeretnék magukat a lehető legelőnyösebb színben feltüntetni, de végeredményben hiába törekednek erre; belső kényszer hatása alatt el kell árulniok, hogy milyenek valójában.

A megfigyelés és következtetés szabályainak ismerete cserkészembernek sokszor lehet hasznára, azért mondtuk el a fentieket, hogy próbáljátok a közölt megállapítások helyességét ellenőrizni s az emberismeretben ezáltal is tökéletesíteni. Ez igen fontos tényezője az életben való boldogulásnak is.

MENETELŐ.

A CÉLLÖVÉSZET.

Alig van még egy olyan sport, amelyik a mellett hogy hasznos, olyan népszerűségnek örvendene, mint a céllövészet. Nálunk azonban nincs elegendő elterjedve, mert a céllövő fegyverek még mindig nagyon drágák. Ezért legtöbbször inkább lemondanak róla.

Pedig a tábortábor nagyon alkalmas a gyakorlásra, mert a céllövészetéhez szükséges egyik dolog — a hely — szinte magától adódik.

A fegyverkérdés már egy kicsit nehezebb megoldani.

Eleinte megelégedhetünk olyan fegyverrel is, amelynek a hordereje 25—30 méter.

Erre legalkalmasabb a légfegyver. Nem szabad ezt összevetészenünk a közönséges bádögéből készült játék-légfegyverekkel. A mostani légfegyverek ugyanis minden tekintetben komolyak, megbízhatók és célunknak is megfelelnek. Általában egy kisebb és egy nagyobb kivitelű légfegyvert különböztetünk meg.

A nagyobb kivitelű légfegyver öbnagysága 4½ mm, súlya 270 kg, teljes hossza 106 cm és a csöve vont acélcső. Ára kb. 50 P.

A kisebb mintájú légfegyver öbnagysága szintén 4½ mm, súlya csak 165 kg, teljes hossza 90 cm, csöve vont acélcső. Ára kb. 35 P.

Mindkét fegyver kellően kezelve 3—4 évig is megfelel hivatásának, anélkül, hogy a legkisebb működési zavar is lenne velük. Ami a hozzájuk való lőszert illeti, 1000 darab ára 4—5 P.

Nagy előnye még a légfegyvernek — ami nekünk is előny —, hogy nem kell hozzá engedély. Továbbá zajtalan, könnyen kezelhető és nem olyan veszélyes, mint a miniatűr-fegyver. Mindamellet komoly dolog, mert ½ cm-es deszkát, sőt bádög-lapot is képes 25, illetőleg 30 m-ről átütni.

A nagyobb mintájú inkább az idősebb cserkészeknek felel meg, mert nehezebb, hosszabb és nagyobb távolságra hord.

A kisebb mintájú inkább a fiataloknak való, mert könnyebb, rövidebb és csak 20—25 m-re hord. Különösen a tábortáborban felel meg.

Ha már légfegyverünk van, akkor könnyű lesz találni egy olyan alkalmas helyet, ahol tanulhatjuk vagy gyakorolhatjuk a céllövészetet. Erre legjobban megfelelne a tábortábor közelében található kőbánya, agyagbánya, vízmosásos part vagy valami más alkalmas hely. Ha erdőben táborozunk és a fent említett helyek közül egy sem áll rendelkezésünkre, akkor a tábortól távolabb, olyan helyen, ahol sohasem járnak, készíthetünk magunknak golyófogót és céltáblát.

Minden esetben azonban vigyázzunk, hogy ha nem is a céltáblába, de legalább a golyófogóba lőjünk, hogy egy elévedt golyó valami bajt ne okozzon. Ha a golyófogóval elkészültünk, olvassuk el még Pólcsi bátyánk „Indián önvédővel” című könyvét, mert sok olyan föltétlen figyelembe veendő dolog van benne, amit egy céllövőnek tudnia kell.

Knébl Ferenc.

RAJZ IS LEHETNE.

(És néha sírás.)

I.

Isten kalapján magyar virágok.

Augusztus 2.

Az elsüllyedt tiszamenti falvak kopott mezeje felett csodálatos fehér virág pattant életre századok előtt, az aszott magyar föld sebes testén. A kivesselt vetések elsodrott színén felporzott homok szitált a szomjas barmok patája alatt s a pusztaszületésén egyetlen ezüst csokor bokrétázott.

És nevezték vala árvalányhajnak.

Belekapott a végtelen puszták csintalan szele. És fellobban: a vágató csikós kalapja mellé; ott lebegett a vasárnapi falu harsogó színei között. Lassan a szívére vonta pusztulás-virágát a másért-élet népe. Virága lett egy árva népnek. Egy árva lánynak. Hungáriának.

A mienk volt.

*

1929. — Megharsant a béke harsonája. A világ főcserkésze megfujta a zuluk csöndesbúgású kudu-kürtjét s az arrowe-parki hűvös mezőn öt világrész minden fájának életes kisfia nagy melegelt érzett a szíve felett. A melegben békés testvértüzek szelíd lángja csapott egy-tűzzé. És minden este fellobog. Hogy ég a máglya! Csupa vörös tűz az éjszaka. Recsegő lángoszlop. És mennyi szín van benne! Lobog, mint nyughatatlan, kincs-vágyó kopjások piros vére, szilajsága. Szürkén, gomolygó lánggal: gyászbaborult fajunk szomorú szégyene. És néha sárga. Turáni átok veszett szenvedélye.

De kismul minden lángnyelv viharzása. Csendes fehérben izzik a tűz. És barna és fekete és fehér fiú-karok fonódnak egymás izmos vállára. Ötvenhat nemzet szívében megcsendül egy hang:

„Fiacskáim, szeressétek egymást!”

És az íge testté lett. Az ötvenezrek tábora egyetlen forró-szívű fiú.

Az Ifjúság.

És kalapján ott simul, libeg-lobog a magyar puszták fehér-szín virága.

Világ virága.

*

Ha majd alásiklanak a zászlók a magyar árbocokról s összecukódnak téli álomra a feszes sátorponyvák, búcsúzóra csuklik a soknyelvű fiúk szája: a fehér virág messze útra indul.

Hajóvárosok hordozzák meg távol tengerek hullámos hátán és síkos sínparák acélszálain idegen főidekre csátog.

Viszi minden népek ifjúsága egy elpusztított föld ajándékát. S ha lobban a szélben: szívébe nyúl egy szó. A szájára egy név szalad.

Egy népe, akit szeret.

S aki Isten kalapjára szegényen is bokrétát adott.

Mert rablottan is nagyon gazdag: a szívében ezer virág nyit.

II.

Jó adni!

Augusztus 8.

A birkenheadi béke-városában események és emberforgataga hullámszik. A napok élménnyel terhes verése már az utolsó hul-

A new-brighton-i strand. Hátterben a liverpool-i dokkok.

lámaikat csapja, de a tömegek csendesvizű örvénylése mind csodálatosabb és mélyebb vizeken emeli az ifjúság béke-bárkáját. Mert a világ cserkészei csak adnak egymásnak. Színt, szeretetet és szépséget.

*

És adtak azok is, akik előttük jártak s mindig velük vannak. Kiknek neve ott harsog a történelem súlyos lapjain, vagy névtelenül húzódik meg a sorok között.

Az A-csapat ebédel.

De az úttörők késő gyermekei tudják, népeik mit adtak egymásnak. Hogy Robinsont és Gullivert az angol gyermekek akarták. És adták. Hogy egy fiatal tengerentúli népnek a szabadságról Kossuth beszélt. Tudják: erdélyi hegyek sáncán germánok vére is szárad. És hát valaha egynyelvű ugorfiak indultak két messzeszaladó ösvény-úton.

Hát ezért: egymásnak árad a nóta. A fiúk töretlen fényű, tiszta szeme egymásra csillog. Másokfelé indul a bátortalanul tapogatózó idegen nyelv.

S minden lépés.

*

Adunk.

Hajhó! A sötétkék éjszakában hegedű sajog. És a fénymezőben huszárok járnak tomboló táncot.

Karmazsin-mente repül a meggypiros dolmány körül. Haj! Mennyi büszkeséggel toporzékolják a harcos legények toborzóját.

Régen is, egykor is így fojtotta mozgásba lelkét a tiszai falvak kurjantó népe.

Mert haj, de kivert, haj, de véres volt fájdalmas fajunk fáradt élete.

Igy rendeltetett.

*

És adnak.

Megnyíltak a gyárak s megtáruult Anglia multja s jelene. Lelke. *Port Sunlight*: acélszínű gépeinek lüktetése s tenyérnyi kis-kertek virító sokszíne.

Chester. Ódon boltívek, régi boltok. Egy bástya, ahonnan futó hadait siratta az Ur 1645. esztendejében egy vert király. Templom. Kápolnájában Dee-menti kalmár asszonya térdei magyarországi Szent Erzsébet rózsakötényes képe alatt.

Liverpool. A dokkok kormos porában lilios csapattal fakadnak és a gyárak szennyes renetegéből Isten erős kővéra vöröslik a házak fölé.

*

A cserkész, „az egész világ kis barátja”, csak adni akar.

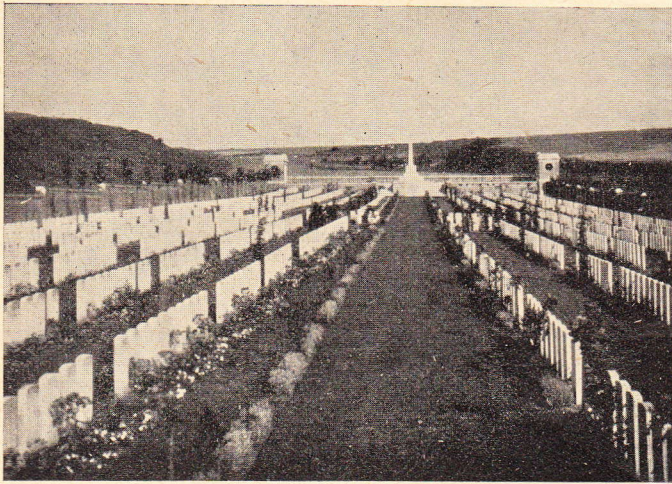
A szívét nyújtja: emberek, vegyétek meleg kezetekbe!

III.

Hol egy a törvény: tetvérül fogadni.

Augusztus 12.

Pusztuló fajtánk nomád vére lüktetett fel a kőházakba zárt fiú-lelkekben. A sátorélet nagy-nagy sóvárgása s a szabad me-

Angol katonatemető Észak-Franciaországban.
Itt nyugszik V. S. T. Hamsworth, Lord Rothermere egyik fia.

zók szent szerelme, mint egy elfojtott ösztön verődött ki az ifjúság életéből. Minden évben elindulnak a fiúk ezrei; mennek, ismeretlen hegyek és rétek felé. És sehol sincs a világnak olyan népe, melynek sátora jobban feszülne neki a viharnak, mint az övék. Nincs fajta, melynek inaskezében messzebbre repülne a pányva s aszaló napban, mérőföldek hullásán keményebben lépne.

Kalandozó eleik csak a Nagy Vízig jutottak el, de az idegektől kinzott úkfiak átkeltek az Óperenciákon túlra, hol ennyi magyar láb angol földön még sohasem járt.

*

Hidegben, szélben magyar szájakon panasz sohasem poshadt. Esőben, szélben a magyarok tüze mindig lángolt.

Tűz.

Erdőbéli bujdosók tüze. Szegénylegények lángja; rónapásztörök mécsese. Hogy bűg a kürt! Be' elveszett a piroscsizmák nyomát befűtött beregi hó. Sikolt a síp. Csernavölgyi fehérbari bégetése de messze! Jaj, szőrényi pilléres fenyők! Reszket, sajog, tép minden húr. Jajong Bihari kesergője.

*

A tábor utolsó napjain az ég minden szikrázását rászórta a rétre. Most minden csupa kacagás.

És magyar öröm.

Az Állandó Nemzetközi Bizottság tagjává választotta gróf Teleki tb. főcserkészt. A magyar fiúk újjongó szalamanderben öntötték ki örömeiket a vasárnapi tömegben s az öregcserkészek vállukon vitték vezérüket a parancsnoki sátorhoz. — Este magyar máglya kaptatott az égre s Suomi szőke fiainak dala együtt csengett a magyar dallal. S a tűznél Sík Sándor beszélt. Aki a magyar cserkészfűt akarta. S életreírta. — Eljöttek a belgák is megköszönni a magyar zenét, amit a tábor alatt úgy megszerettek. És viszonzásul egy ó-flamand paraszttáncot jártak tompa, primitív muzsikára. S örömet, kacagást is hoztak: egy nemzeti mókás táncot, mit otthonaikban farsangkor járnak komikus, másfélméteres, ezercsörgős tolldíszel.

De túl tréfán, túl nevetésen a késő éjszakában kelet felé meredve egyedül álltunk. S csak a szánkon: egy magyar ima. S a szemünkben: egyetlen hit.

*

De abban hiszünk.
Mert nekünk az adta, aki nekünk cserkészeletet akart.
Hát így:

„Ha minधिába, akkor is.
Ha minden álom, akkor is.
Ha minden elhagy, akkor is!”

És ez: a „Megyeri Hitvallás” hite.

IV.

Londoni levél.

Augusztus 23.

Guide Hall. A régi városháza barnafából ácsolt gótívei alatt rozsdaszín üvegfestmények borult visszfénye. Pirosprémes pa-

lástban (életrekelte László Fülöp-kép) a fiúk fölé magasult Lord Mayor hullatja szelíd szavait:

„A cserkészet, mint minden nagy és jó dolog, lassan borult virágba, de kibontakozása beláthatatlan lehetőségeket nyújt; mert a cserkészek nagy szövetsége a hazafiasság és nemzetközi béke érvényesülésének letéteményese.”

Itt nem kongott üresen a szó. Ma üresen nyújtóznak az arrowe-parki sárosra tiprott mezők, de tegnapelőtt még apró emberkék és fiatal legények karja tárult nagy, emberi, mindent-ölelésre. De akit fiatal mellükre öleltek: ezüstvérfolyós pajzsos pihent.

Westminster Abbey. Kötömbök. Gránit. Alatta: megölt király. És megint: megfojtott érsek. És a köveken rózsá. Már nem piros cs nem fehér. Egyforma szürke-vésett.

És a vezető büszkén mosolyog: kivégzett királynő köve.

A dunavölgyi pogány nyilasok királysírja sehol; labanc égette, török dúlta. Köben nem élnek mindörökké. De felkent fejükre bárd sose csapott, szívük nem verte magyar gyilok. És: harcos népünk nem kiskirályokért és királykák ellen vezerte vértjét. Csak jövendő életéért halott. S a nyugati városok magas tornyáért.

Haj, a barbár kalandozók zászlaját maguk céljáért idegen mezőn ritkán libbentette meg a szél. Nem jártak spanyol vizekre s francia földre kincset szerezni; tárházaikban nem hever világrészek könnyenszerzett aránya. Csak: honvédek voltak. És kapuőrök.

(Hát nevéük a világtörténelemből kimaradt.)

*

Parlament. Arcok merednek.

Nelson: vérverejtékes, halálbarévült homlok.

Wellington: becsületes, fáradt szeme.

Richard: büszke és vezérlő szájszél.

A gyapjúsák országának sorsdöntő katonái.

Nem éltek s haltak hiába.

Jaj, mi vezérink!

*

Canterbury. Tört, zöldbebujt oszlopok, csöndes víz s hallgató füvek közt húzódo sora. Oltár. Ahonnan vassal átverten az Ur szolgálója bukkott a hideg köre. Csorbult sisak; réges-régen a fekete herceg diadalmas seregei előtt fényeskedett.

*

Kent. Kétoldalt rohantak a kertek. Szagosbükönyök ezer apró foltja kiáltott a friss, szelídszín mezőn. „Anglia kertje.” A vágató autóbuszok felé minden kiskertből fehér emberkék integet, kendő szárnyal; és soha ennyi mosoly. S a kertekre fiatal szájjal kacagás szakad.

Virág. Virág. (Idegen virág.)

Mind lángol és nevet.

És egyszerre:

sima homlokon barázda árnyal, tiszta szemekre árnyék szalad; nincs repeső lánykéz és hajló virág.

Idegen mesgyén pipacs piroslik.

Magyar üzenet. Halott bakák vérszín szirma, termő búzamezőn életvirág.

Üzent:

fájdalomból fakadt, miből idegen fajtának téptetek, pusztult földetek fehér virága.

Vessetek magatok szomorú fájának vidám virágot.

S szerectetek a virágnak:

Földet.

Dr. csicseri Ormós Zsigmond (550.).

V. S. T. Hamsworth sírjának megkoszorúzása.

Csáky György.

Nem volt még oly nagy, hogy emberszámba vehették volna. Nem volt már olyan kicsi, hogy vele számolni ne kellett volna.

Odaadták Zrinyi Miklós uramnak, hogy neveljen belőle embert, ki megállja a sarat; magyart, ki összenő az anyafölddel; katonát, ki kardja élével keresi meg a betevő falatját. Nem apja keresetéből, mert jaj! be szomorú, jaj! be csúnya idők jártak akkor is! Rózsakert volt Magyarország és tövisbozót lett belőle.

A török meseországok erejével nekivetette hátát ott délen a Dunának, szép hazánk kapujának, ahol most oláhok meg rácok élvezik ősi földünk pompás paradicsomát. Bedöntötte az ősi falakat és beáradt, mint a gátját szakította víz. Így minden, ami szép volt, semmivé lett. Ember, állat, virág mind gyászruhát öltött. A sasfiók vakon született. A tehén teje elapadt. Barna piszok lett a forrás helyén. Kiszáradt a kutak vize. Elszállott a virágok illata.

Hej! De megtanulták a futást a magyarok! S amint elmara- doztak a nagyasszonyok meg a gyerekek, utólérte őket a gazság. Szaladt a mi kis emberünk is. Utólérte a gazság őt is, mikor kenyeres pajtását elvesztette. Csak annyit látott, mikor hátra pillantott, hogy az üldöző törökök a fáradt gyermeket fellelik, leütik. Mint a tavaszi fellegek, esöztek szép kék szemei. Kis szívét körülövezte a bánat és mire hazaért, a szenvedés nehéz keresztje férfit csiholt ki belőle.

— Édes anyám, én végvári lakos leszek — köszöntött any- jára.

És az édes anya nem riadt meg. Tudta, hogy minden em- berre kettős kötelesség hárul abban a szomorú időben; de tudta azt is, hogy a kötelességét csak az bírja teljesíteni, aki jókedv- vel fog a mindennapi munkához. Jókedvvel pedig csak az fog munkához, akinek a munkája nem teher, hanem mindennapi Istendicséret. Így került az ifjú Zrinyihez.

Szigetvár akkor nagyon fontos helye volt a maradék ma- gyarságnak. Tudta ezt a király is, azért tette oda Zrinyit kapi- tányának. Tudta ezt a török is, azért kísérletezett a falai alatt évek óta. De tudta ezt maga Zrinyi is, azért válogatta meg annyira az embereit.

Amidőn Gyurka került a szeméi elé, mélyen a szemébe nézett és nem szólt semmit. Ellenben alaposan próbára tette Gyurka gyerekeknek a türelmét és erejét. Később azután örömmel állá- pította meg, hogy ember a talpán az új kis vitéze. Vitte az ize- neteket kora hajnaltól késő estig. Nyeregben evett, nyeregben aludt. Harmat lett a párnája, köd a takarója, tarisznya az élés- tára.

Kedve nem lohadt le. Arca azonban megnyúlt, rózsaszíne megbarnult annyira, hogy az édes anya bizony megijedt volna az első pillanatra. A szeme mégis olyan hálásan mosolyog

a vitézekre, kik befogadták és örömeiket, bánatukat megosztot- ták vele. Mert Gyurka gyerek szerette a zajt, futkosást, kacajt.

Zrinyi uram meg Gyurkát szerette meg. Megmutatta ezt ak- kor, amikor unokaöccsének, Alapy Gáspárnak a csapatába osz- totta be és kiküldte őket, hogy nézzenek körül, merre jár a tör- ök, mit akar? Most mondom el, mint lepték meg a kontyoso- kat. Az a fontos most, hogy Zrinyi a foglyoktól értesült a közeli osztrómzárról. Gyurka csirázó emberségét nem akarta a biztos halálnak kitenni és azért anélkül, hogy a gyerekeket megtudta volna a közeli mozgalmas napokat, hazamenesztette az anyjá- hoz. Gyurka boldogan indult hazafelé, hogy az első harciélmé- nyét elűjtsa. Eszé ágába sem jutott, hogy milyen harci is- kolát hagyott ott Szigeten. De ami nem jutott az eszébe, azt eszébe hozták a mitsem sejtő jóemberek a másodnapos szállásán.

Szinte összerogyott a csalódástól, a szegénytől, hogy társai a halál torkában, ő odahaza, hol az oltalmazó anyai karok a gyávaság bélyegét üthetik rá.

— Bosszút állni hamar el kell mennem . . . Nekik a napot sötétté kell tennem — mondogatta maga elé éjszakai szállásán, míg nem bajtársai érzése, régi pajtásának az emléke talpra szök- kentette. Nem törődött azzal, hogy a hold ködön szűrődik át; nem törődött azzal, hogy nehéz napot hagyott háta mögött. Felpattant gyönyörű járású fekete lovára s sarkantyúba kapta a lovát, hogy szinte a fellegekig rúgta fel a port és hősi elszánt- ságát hajszolva ért be Szigetvárra.

Meg-megbotlott fekete lova a lélekölő vágatában; nem saj- náta. Egy vágy hajszolta, hogy minél hamarabb odaérjen. És mire a pirkadó hajnal fellövelte sugarait a szigeti sáncokra, lova összerogyott a feljaro dobogóján.

Kinyílt a kapu.

Döngve csapódott be mögötte.

Alapyt találta talpon.

— Hát téged mi az ördög hozott haza? — kérdezte tőle.

— Jól mondog: haza hozott. Mert ahol megosztották velem a csendes napok örömet, ott van az én hazám. Ott kell nekem megosztanom a viharos napoknak a megpróbáltatásait. Ez a becsület parancsa. Ez volt az az ördög, amelyik korbácsolt egé- szen idáig, hazáig.

— Így csak a férfi gondolkodik. Jöjj a karomba, barátom leszel a sírig.

Zrinyi sem haragudott rá. Amidőn megeskette a várórséget, Gyurka tartotta a Zrinyi-zászlót. Vigyázott is rá a gyerek az utolsó kirohanásig. Akkor tűzbe dobták a lobogót, hogy a török kezébe ne kerülhessen és csak a királyi zászló alatt dübörögtek át a felvonó hídon.

Jurisich vitte előttük a zászlót, Gyurka a nyomába törtetett. És amikor Jurisich sebet kapva lehanyatlott, Gyurka markolta fel. Alig egy pillanatig emelte a feje fölé, mert a janicsár-golyók át- meg átjárták.

Gyurka halála azonban a töröknek csak féldiadala volt. Iz- mos kis keze görcsösen tapadt a véres zászlórúdra, hiába cibálták, az a halott kéz még élt, ellenállt, lázadózott, tiltakozott. De a töröknek a zászló kellett. Egy jatatán villant meg a ma- gasban és mire lecsapott, Gyurka keze rajta maradt az elárvult zászlón. Ugy kellett lefeszgetni külön-külön az újjait. Amikorra az utolsó is lefejtették, az utolsó szigeti oroszlan is elvérzett.

Valahányszor Szigetvár alatt utazom el, mindig eszembe jut ez a hűséges kis diák-kéz és az első kis gyereket, kit a véletlen elémbé dob, mindig megsimogatom. Gyurkára gondolok.

Csaba Jenő dr.

× Bethlen grófné, ×× Rózsa dr.: a „Jóbarát” szerkesztője és
××× Mikes grófné az erdélyi magyar cserkészek között.

Támadás a Monte-Somló ellen.

(Molnár Frici bá' felhívása.)

A Jamboree lezajlott és mindegyikünk noteszében bizonyára ott van egy-két, esetleg 10—20 külföldi cserkésztestvérünk címe. Ezek a címek minden bizonnyal valamely kedves emléket jelentenek . . . Ezzel sehogyssem tudtam megértetni magamat és csak mosolyogtunk egymásra, — ezzel change-oltam azt az érdekes jelvényt, amit annyira megcsodáltak a többiek, — emez mesélte, hogy bélyegeket gyűjt és kért, hogy küldjek neki, — amaz elvitt a táborukba és ott igazán kedvesek voltak a fiúk, — ejnye, ez pedig kapott egy Magyar Cserkész-t és visszajött és kért még egy példányt, hogy elküldhesse a barátjának, — no, ezzel meg együtt rándultunk ki Indiába és onnan aztán még a szomszédba, Dániába is. Nini, itt van annak a dán fiúnak a címe is, aki aztán ott kalauzolt a dán táborban és magyarázta a róka-farkas zászlóikat és azokat a kis ezüstplaketteket a zászlórúdon, melyek mindegyike egy-egy versenydíjra emlékeztet.

Miért is kaptam ezeket a címeket és miért is adtam oda mindegyiknek a magamét? Hát igaz, hogy megigérttem, hogy írok majd, de mindeddig nem tettem, pedig mindegyik megérdemelné, hogy írjak, hiszen olyan kedvesek voltak és aztán igazán szeretnék tőlük még többet is megtudni arról, hogy miképpen érkeztek haza, mit is csinálnak otthon. Hiszen ez a két hét a Jamboreen úgy elröpült, hogy alig lehetett mélyebben behatolni a beszélgetésbe. No, meg aztán az a bizonyos nyelvtudomány sem volt nálam olyan nagy.

Igazán szégyellem magamat egy kicsit, mert lám Selim Abdalla már itt Triestből, mikor hajóra szállt, hogy hazatérjen Egyiptomba. Küldött egy szép lapot és nem is volt olyan nehéz megérteni, amit írt. A Sanyi pedig a Heihachiro-tól, a japán barátjától kapott egy lapot, de úgy tudom, hogy ő sem felelt, pedig azt igazán könnyű volt megérteni, mert csak a neve volt odairva. Még holnap megtudom tőle, hogy írt-e és ha nem, majd együtt küldünk egy-egy szép lapot. Igazán szégyen volna, ha mi magyar fiúk meghökölnénk attól a kis angol tudománytól, ami egy pár kedves sornak a megírásához kell. Pedig olyan érdekes lesz majd később, ha mindegyikünknek lesz már egy egész kis gyűjteménye mindenféle levelezőlapokból és furcsa bélyegekből, amit a mi Jamboree-barátainktól kaptunk. Aztán valami olyat is hallottam, hogy a Szövetség jövő tavasszal körkérdeést fog intézni a jamboreestákhoz és megkérdezi, hogy ki hányszor írt és kapott hírt. Hátha valami pályázat is lesz és nem is volna rossz ott valami kis díjat nyerni . . .

Hát bizony így, vagy ehhez hasonló módon gondolkozhatnak sok jamboreesta mostanában.

Amit pedig a magyar cserkészfiúk gondolnak, azt megérzi a magyar cserkészmozgalom legfőbb szerve, az Országos Intéző Bizottság is. Ennek a megérzésnek az eredménye volt aztán az, amikor a legutolsó ülésén megbízott engem és a Külügyi Hivatalt, hogy a magyar fiúk érintkezési lehetőségét azzal a sok száz, vagy ezer külföldi cserkessel a lehetőséghez képest segítsen elő. Miután ennél kedvesebb feladatot még ritkán ruháztak reám, teljes szívvel fogok neki. Ugy érzem azonban, hogy kár volna az érintkezési lehetőséget a jamboreestákra szorítani, hanem ki kellene terjeszteni mindazokra is, akik egyik vagy másik oknál fogva nem tudtak kijönni a Jamboreera, nem tudtak ott személyesen megismerkedni külföldi testvérekkel, de érzik, hogy egyik, vagy másik idegen nyelven tudnának levelezni és így maguknak sokfelé a nagyvilágban barátot szerezni.

Aki tehát levelezni akar — akár jamboreesta, akár nem —, küldjön be a Szövetségbe (Bp., V., Hajnal-u. 6.) a címemre „Levelezés” megjelöléssel a borítékon egy levelet egy ismeretlen cserkészhez, azon a nyelven, amelyen levelezni óhajt. Ehhez csatoljon három darab levelezőlap-nagyságú kartonlapot, melyek *mindegyikén olvasható írással* fel van tüntetve 1. név, 2. pontos cím, 3. születési év, 4. foglalkozás, 5. fogadalomtétel napja, 6. cserkésrang, 7. milyen nyelven tud és akar levelezni, 8. milyen országbeli cserkészekkel akar levelezni, 9. azoknak a nevei és pontos címei, akikkel már eddig is levelezett, 10. azoknak a címei, akikkel még a jövőben szándékozik levelezni, de eddig még nem tette, 11. külföldi cserkészeknek a címei és személyi adatai, akikkel valamely okból kifolyólag nem tud, vagy nem szándékozik levelezni.

Ezekből az adatokból összefogunk egy nagy gyűjteményt állítani, mely egyrészt arra fog szolgálni, hogy itthoni levelezőin-

ket és azok külföldi levelező barátait megismerhessük és nyilvántarthatassuk, másrészt szükség szerint esetleg megfelelően irányíthatassuk a levelezést olyan országok felé, amelyek eddig kimaradtak a magyar fiúk levelezési hálózatából.

Az O. I. B. határozata alapján a jövőben sokkal nagyobb jelentőséget szándékozik tulajdonítani a Szövetség ennek a kérdésnek és előreláthatólag egy nyelvtudós cserkésztestvérrel külön csak a levelezés közvetítésével, nyilvántartásával és irányításával fog foglalkozni. Módot és alkalmat fogunk találni arra, hogy a levelezőket ingyen láthassuk el levelezőlapokkal, nyomtatványokkal, sőt indokolt esetben bélyegekkel is és minden lehető módon tanácsokkal, fordításokkal is segítsük. Szándékunk pl. a közeljövőben egy többnyelvű karácsonyi és újévi lapot adni ki, melyre kiki már csak a nevét és címét írja rá. Erre vonatkozólag még később, a megvalósulás idejében, külön közlemény fogja felhívni a levelezők figyelmét.

A hasznos tanácsadást már ma megkezdjük azáltal, hogy néhány olyan mondatot közlünk itt angol nyelven, amelyekből kiki a szükséglet szerint — az esetben, ha saját angol nyelvtudása nem volna elegendő — megszerkeszthet egy levelet, vagy levelezőlapot. Persze, nem lehet a mondatokat egyszerűen egymásután leírni, hanem először el kell határozni mindenkinek azt, hogy kb. mit is akar írni és aztán — elolvastván a magyar szövegeket — kell összeállítani a tényleges levelet. Ezt egyelőre kísérletnek szánjuk és örömmel fogadunk javaslatokat további szövegrészekre

vonatkozólag. Ha ez a rendszer beválik, valószínűleg német és francia nyelven is fogunk közölni mondatokat. Ismételten hangsúlyozzuk itten, hogy **minden idevonatkozó közlemény nem a szerkesztőség címére, hanem a Külföldi ügyeket intéző hivatal címére küldendő „Levelezés” megjelöléssel.**

Az alábbi mondatok magyar szövege az angol nyelvhez igazodik. Ezt azért közöljük így, mert ügyes fiúk ennek segítségével még egyéb mondatokat is szerkeszthetnek a közölteken kívül.

Dear Sir, Madam, friend, brother scout,
Kedves uram! asszonyom! barátom! cserkésztestvérem
The Hungarian Scouts have arrived home safely.
A magyar cserkészek megérkeztek haza szerencsésen.

Cour journey was very agreeable.
A mi utazásunk volt nagyon kellemes.

We stopped at Brussels for a few hours.
Mi megálltunk Brüsszelben néhány órára.

Since we arrive I did not finish telling my friends and family about all the wonderful experiences barátok és család -ról minden a gyönyörű tapasztalatok we had.
nekünk volt.

Én vagyok boldog csináltam sok barátokat -ban tábor.
I am happy to have made may friends in camp.

Én fogom soha elfelejteni ezt (a) tapasztalatot.
I shall never forget this experience

Afther the Jamboree we had nine marvellous days in London.
Után Jamboree nekünk volt 9 remek napok -ban London.

We have seen many interesting places.
Mi láttunk sok érdekes helyeket.

We had splendig receptions at the Guildhall
Nekünk volt ragyogó fogadtatások-ban a (londoni városház)

Minden magyarnak volt egy kis skótiya.

Canterbury, Margate, Oxford, stb.

We learnt to appreciate the brotherhood of Scouting
Mi tanultuk megbecsülni a testvériségét cserkészetnek
and the industry an history of Great Britain as well.
és az ipar és történelem Nagybritánia ugyancsak.

I hope sincerely to come again.
Remélem őszintén jönni ismét.

Here schools have started already.
Itt iskolák megkezdődtek már.

I have taken up my job.
En felvettem enyém foglalkozást.

Please, do write me sometimes.
Kérem írjon nekem néha.

How are you?
Hogyan van?

Excuse the difficulty of language.
Bocsássa meg a nehézség -nek nyelv.

I shall try to do my best.
En fogom megkísérelni tenni legjobbat (tölem telhetőleg).

Enclosed please find some photographs, stamps,
Mellékelve kérem talál néhány fényképeket bélyegeket,
a badge. I learn english now.
egy jelvényt. En tanulok angolul most.

Note my address.
Jegyezze enyém címet.

Many greetings from us all.
Sok üdvözlét -től mi mindnyájan.

Compliments to Your Scoutmaster, troop, patrol, parents,
Üdvözletek -nak az ön parancsnok, csapat, örs, szülők,
brother, sister, cousin, father, mother, uncle,
fivér, nővér, unokatestvér, apa, anya, nagybácsi,
aunt, boys. Yors very sincelery
nagyneői, fiúk. Az öné nagyon őszintén (igaz híve)

Yours scoutingey Yours faithfully.
Cserkészüdvözléttel. Mély tisztelettel.

MIT KELL TUDNIA MINDENKINEK A BIZTOSÍTÁSRÓL.

Művelt cserkésztől mindenki joggal elvárhatja, hogy ismerje a társadalom gazdasági életének legfontosabb intézményeit és tisztában legyen azok lényegével, jelentőségével. Ilyen nagyszámú intézménye a mai társadalomnak a biztosítás, amely ezenkívül még azért is közelebbről érdekelhet bennünket, mert ez az intézmény voltaképpen ugyanazon az elven alapul, mint az egész cserkészmozgalom. A kölcsönös összetartás, az emberek egymásközi szolidaritása elvének alapján. Jól tudjuk, hogy voltaképpen az emberiség egész civilizációja akkor kezdődött, amikor az ősember belátta, hogy mindenféle szükségletét sokkal jobban, tökéletesebben, kevesebb fáradság árán tudja kielégíteni, ha társaival közös munkára szövetkezik, mint úgy, ha egymaga jár csak utána a dolgának. Ez az együttműködés a történelem legkezdetén még csupán a családra szorítkozott: a férfi vadászott, halászott, az asszony amellett, hogy a gyermekeket gondozta, az elejtett vadból ételt készített, legfeljebb még csak a barlang őrizetében, sátorverésben vett részt. Az együttműködésnek magasabb foka kezdődött akkor, amikor már egy-egy törzs tagjai szövetkeztek eleinte csak esetenként, később mindinkább rendszeresen közös feladatokat elvégzésére, nagyobb vadászatokra, együttes halászatra stb.-re. Ezekből a primitív kezdetekből alakult száz és száz fokon keresztül a munkamegosztásnak mai hatalmas, az egész földet keresztül hálózó rendszere.

Az egymásra utaltság tudata már sok ezer év óta többé-kevésbé világosan élt az emberiségben akkor, amikor még mindig nem tudtak megfelelő eszközöket, módokat találni arra, hogy hogyan lehetne valamilyen, ugyancsak a közösségre alapuló berendezkedés révén enyhíteni azokat a csapásokat, amelyek nem az egész közösséget, hanem csak egyes tagjait sújtják. Ha valaki elesett a harcban, vagy halálosan megsebesült a vadászat közben, a többiek eltemették, özvegyével, gyermekeivel azonban már senki sem törődött, ha nem tudtak megélni a maguk lábán, legfeljebb könyöradományokat juttatott neki a közösség, de egyébként alig történt róluk gondoskodás. Ha valakinek zsákmányát az ellenség elrabolta, ha idegen, kóborló törzsek elhajtották egyiknek vagy másíknak marháját, a károsult maga nézhetett utána, hogyan tudja pótolni vesztesé-

get. A civilizáció kezdete óta sok ezer évnek kellett eltelnie addig, amíg a primitív ember rájött arra, hogy olyan veszélyekkel szemben, amelyek mindannyiunkat egyformán fenyegetik, ugyanabban a szolidaritásban találhat védelmet, amelynek a termelés, az elosztás terén annyi hasznát látta. Magát a bekövetkezett kárt persze sehogyan sem lehet már kiküszöbölni: a halottat nem lehet feltámasztani, elveszett vagyont nem lehet a földből újra elővarázsolni, de egyet mégis lehet tenni: a kárt magát is fel lehet osztani az egész közösségre, a törzsre, a nemzetre.

Kisáziában találjuk meg ennek az eszmének legrégebbi nyomait, ahol is a marhahajcsárok megegyeztek egymással abban, hogy ha valamelyikük állatait az ellenség elrabolná vagy vadállatok tépnék szét, a többiek a lehetőséghez képest együttesen kárpótlást nyújtanak neki ezért a veszteségért. Később Görögországban, a tengeri kereskedelem fellendülésekor a hajósok kötöttek ugyanilyen szerződést már jóval szélesebb keretek között; a *Kionia* nevű szövetség, ha primitív formában is, de már biztosítási szövetkezet volt. Ezek a legelső nyomai az emberiség történetében a biztosítási eszme felbukkanásának.

Mielőtt ennek az intézménynek további történetére és ismeretetésére térnénk át, jegyezzünk meg lényegéről annyit: a biztosítás célja az, hogy az egyes egyént, általában a gazdasági egyedet érő kárt áthárítsa az összeségre, elaprózáva és mindenki számára elviselhetővé téve azt a veszteséget, amely az egyest egymagában tönkre tehetné. Minthogy pedig ilyen veszélynek mindenki egyformán, vagy legalább is többé-kevésbé egyenlő mértékben van kitéve, indokolt az, hogy az ilyen szövetkezésben mindenki résztvegyen, mindenki magára vállalja azt az esetleges áldozatot, amelyet, ha a csapás valakire nézve bekövetkezik, ennek érdekében öneki, akit a szerencse megkímélt a bajtól, el kell viselnie. A biztosítás alapfogolata tehát az, hogy mindenkit érhet baj és senki sem tudhatja előre, őt-e, vagy mást fog ez a baj sújtani; ha ő maga lesz a károsult, a többiek segítségére sietnek, de ezzel szemben neki köteleznie kell magát arra, hogy ha mást ér a szerencsétlenség, akkor ő fog neki többi társaival együtt segítséget nyújtani.

(Folyt. köv. a köv. számban.)

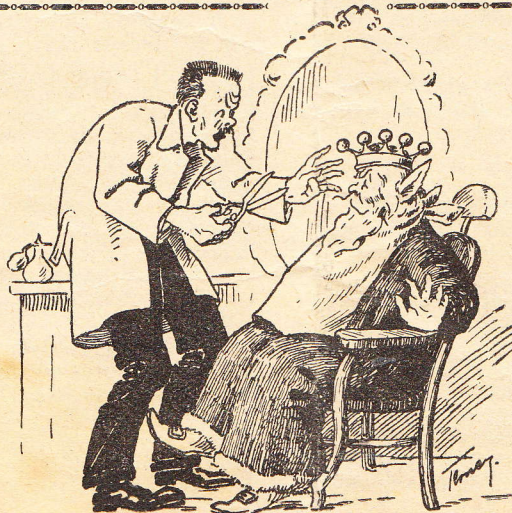
MIDÁS KIRÁLY.

Irta: Mikroszkóp.

Bámuljátok, rajzolászok,
Pamacs Péter esetét:
Hogy lekapta a papírra
Miszter Midás esetét.

Még a sárga irigység se
Szólhat itten egyebet,
Minthogy ez a derék mester
Alkotott egy remeket!

Olyan hü ez — megesküszik
Bármikor rá a Péter,

Akár egy helyszínen készült
Eredeti felvétel.

A rágalom ugyan pedzi,
Hogy a kép nem echt görög
S hogy Midás király a sirban
Nem is fordul, de pörög.

Mi tagadás, van nekem is
Némnemü aggályom,
Mindazáltal ezt a képet
Klasszikusnak találom.

Hazánk festő nemzedéke
Szívem gyöngye, csibéje:
Nosza, nézd meg, mi e képnek
Nevezetes bibéje.

Közli: Molnár Frigyes dr.

A Jamboreen 50.000 fiatal fiú és ifjúlelkű vezető volt jelen. Mindenki jól érezte magát, boldog és jókedvű volt. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy számtalan adoma került forgalomba és számtalan olyan esemény játszódott le, melyek mindegyike élő bizonyítéka volt ennek a kedélyes hangulatnak. Néhányat ezek közül felsorolunk itten, hogy azok, akik nem lehetnek jelen, beeléhlhessék magukat ebbe a hangulatba, azok pedig, akik ott voltak, elolvasásuk után mosolyogva emlékezzenek vissza.

*

A magyar tábornak mindig akkor volt a legtöbb külföldi látogatója, ha vagy az énekár, vagy az zenekarok egyike próbát tartott. A zenekarok közül is talán a dr. Kammerlohr és dr. Fedi vezetése alatt álló cigányzenekar volt a legkedveltebb. Hiszen mindig pattogó csárdásokat és magyar dalokat játszottak. A csárdás-zenét pedig nem lehetett anélkül hallgatni, hogy egyikét pár táncra ne kerekedett volna. Persze az esetek legnagyobb részében az egyik táncos külföldi volt. Próbálgatták szorgalmasan a csárdás-lépéseket és a mieink lelkesen tanították őket. A legszorgalmasabb tanulóink kedves skót szomszédaink voltak, míg a tanárok között elvitathatatlanul Fischer bácsi volt a vezetőgyénység. Teljes angol nyelvtudását vetette néha latba, hogy csak azért is bevezessen egy-egy szerénykedő külföldit a csárdás rejtelmeibe.

Az egyik nap nagyban folyik a próba és természetesen percek alatt ott áll a sűrű embergyűrű. Fischer bácsi s a többiek szorgalmasan magyarázzák: kettőt jobbra — kettőt balra. Egyszerre csak Fischer bácsi felfedez egy révetegszemű, skótszoknyás gyereket, aki a többiek közé beékelődve addig is már nagy figyelemmel kísérte a magyarázatait. Fischer bácsi jó szíve nem bírja elviselni, hogy az ilyen derék skót úgy térjen vissza hazájába, hogy ne tudjon csárdászni. Nekifog és ékes angol nyelven teljes hévvel magyaráz. Majd megfogja a fiút és bizony elég kegyetlenül rángatja jobbra, balra. A fiú szótlánul tűri és csak néha-néha bólogat a fejével. Mintegy húsz pernyi tanítás után a fiú már nagyszerűen táncol és Fischer bácsi boldogan fordul oda a néző magyarokhoz:

— Na! Mit szóltok, hogy milyen gyorsan tudok én csárdást tanítani!

Amire azonban a lelkes tanítómester elképedésére és a nézők falrengető gaudiumára nyugodtan megszólal a tanítvány:

— De Fischer bácsi, kérem! Én magyar fiú vagyok, már ott-hon is tudtam csárdászni, csak most véletlenül felvettem a skót barátom kölcsönruháját!

A historikusnak nem volt módja arra, hogy egészen biztosan megállapítsa a véletlent. Inkább az a vélelem alakult ki, hogy bizony meg akarták tréfálni az öreg urat.

*

A magyar cserkész-szakkifejezések szótára a Jamboreen gazdagodott egy kifejezéssel. A „csencs”, azaz „change” annyit jelent, mint csere. Jelentette pedig a gyakorlatban azt, hogy kora reggeltől késő estig minden szabad időnek egy tekintélyes része arra fordított, hogy ki-ki tőle telhető legbájosabb mosolyával, árvalányhajjal, bélyeggel, nagytábori jelvényvel és egyébekkel felszerelve keressen magának valamilyen partnert, akitől „csencs! csencs!” felkiáltással el lehetett cserélni valamit. Ennek a szokásnak egyik kihajtása volt az alábbi történet:

X. magyar cserkész (nevét borítsa jótékony fátyol) egyik nap rájött arra, hogy a bicskája bizony elég gyenge állapotban van és elutazása előtt elfelejtett venni a Cserkészboltban egy jó cserkészkést. Hosszas töprengés után körútra indult, de sajnos, nem

sikerült olyan külföldi „palit” találnia, aki ezért a vacakért adott volna valamit. Estefelé aztán eljutott a marokkói táborba, ahol minden francia és angol nyelvtudásának összeszedésével sikerült rábeszélnie az egyik arabust, hogy egy fél órácskára adja neki kölcsön a turbánját és bő fehér burnuszát. Ezeket gyorsan magára öltve, gyors és határozott lépésekkel indult a magyar táborba, ahova érkezvén, azonban járását megláttotta, hogy ezzel is növelje a báméskodó keleti hűséges benyomását. Andalogva sétált a magyar táborban, majd bevetődött az egyik (nevét ugyancsak fedje jótékony homály) altáborba, ahol persze percekben belül már akadt magyar partnere, aki az est leple alatt fehér burnuszban sétáló barátunkban nem ismerhette fel a magyar testvért, annyival is kevésbé, mert az óvakodott egy szóval is elárulni magát. Persze, a magyar nem tudott ellentálni a kísértésnek és elkezdődött az előjáték a csencseléshez. A magyar el kezdte mutogatni a kincseit. Egymásután kerültek elő a levelezőlapok, árvalányhaj stb., mások is kezdtek gyülekezni és nemskára mindenfelől kinálgatták a jól bevált csencs-anyagokat. A burnuszos azonban mindenre csak a fejét rázta szó nélkül. (Fehér turbánja alatt a homályban mintha mosoly játszadozott volna.) Végül azonban gyors mozdulattal rámutatott az egyik fiú övéen lógó jó agancsnyelű bicskára, melyet a boldog tulajdonos sietett leakasztani az övéről. Barátunk igen behatóan megszemlélte és miután meggyőződött arról, hogy a kés tényleg kifogástalan, nyugodtan benyúlt a burnusz alá és cserébe átadta rozsdás bicskáját, melyet sietve fogadott el a másik — a többiek irigykedő pillantásai közepette.

Mint aki jól végezte dolgát, indult aztán a kijárat felé és kedvesen integetett magyar vendéglátóinak.

A baj azonban ott kezdődött, hogy közben bizony lejárt a fél óra és sietni kellett vissza Marokkóba, nehogy rosszat gondoljanak a kölcsönkérő magyarról. Köztudomású, hogy burnuszban kissé nehéz szaladni és ezért barátunk oly elővigyázatlan volt, hogy már a tábor kapujában kezdte azt levetni és ezáltal általánosan felismerhetővé tette dunamenti mivoltát.

A csencs ugyan elvitathatatlanul jogerős volt, de azért igen jól jött az az erdő, amelyet X. barátunknak sikerült több rövidtávú futóbajnokot megszegyenítő idő alatt elérnie.

Abban a bizonyos táborban pedig a következő napok folyamán — mi tudjuk, miért — igen közelről vizsgálgattak minden betévedő idegent.

*

A Jamboree megnyitó ünnepélyen rengeteg közönség volt jelen. A tribünök akkor, de máskor is zsúfolva. A királyi páholy melletti tribünt az egyes országok hivatalos delegátusainak tartották fenn. Onnan néztük azt a felejthetetlen látványt: a félkörben álló cserkészsereget, amely az egész világból idegyűlt, hogy egymást és a cserkészetet ünnepelje. Szorongva lestük az elvonulás megkezdését és megremegett a szívünk, mikor a közönség udvarias tapsai után fokozatosan erősödő tapsviharban jött a 15 magyar zászló egy sorban, utánuk a selymerdő és ezek után huszonötven egy sorban, dübörgő léptekkel árvalányhajás fiaink. Mindenki lelkesedett és nekünk remegett a szívünk.

Másnap hivatalos látogatásokat végzett a delegáció. Gróf Teleki Pál főcserkészt az amerikai táborban gratulációkkal fogadták:

— Kétségtelen, hogy az amerikai fiúk után az Önök csapata volt tegnap a legjobb — mondotta az amerikai táborparancsnok.

— Köszönjük, nagyon jól esik — felelte a kegyelmes úr a diplomata mosolyával —, mert mi a magunk megítélésében sohasem tartjuk azt mérvadónak, amit magunk gondolunk magunkról, hanem inkább azt, amit mások mondanak!

(Folyt. köv.)

A szajki tábor. Írta: Fabián Gyula.

Egy napon a kapitányom megszólított. Azt parancsolta, hogy repüljek az ellenséges állások fölé és derítsem fel az olasz nehéz ágyúk helyét. Huszonnyolcas ágyúk voltak, amelyeket kitűnően álcáztak és mérhetetlen károkat okoztak rejtékelyükről.

Délután kedvező idő volt a fölszálláshoz. Fölültem hát az én kis „Taubém“-re és fölrepültem. Magasan keringtem az olasz állások fölött. A nehéz ágyúk hallgattak, nem árulták el magukat. Messze berepültem az olaszok állásait. Mélyen a frontjuk mögé kerültem, ahol az ágyúkat sejtettem. Leereszkedtem annyira, amennyire csak tehettem, erősen megfigyeltem minden gyanús helyet, mégsem tudtam eredményt elérni. A benzinem fogyófélben volt, vissza kellett fordulnom.

Amint hazafelé repültem, egy kis pontot láttam a földről fölfelé csavarodni. Merész csigavonalban szállott fel az a valami, egy-kettőre elérte azt a magasságot, amelyben én lebegtem, azután nyílsebesen felém tartott. Csakhamar kis olasz vadászpilóta körvonalait ismertem fel. Ilyen vadászpilóta — szintén egyfedelű gép — kisebb, mint a „Taube“, erős motorja van, igen mozgékony, rendkívül gyors. Az olasz pilóták hallatlanul merészek, ügyesek. Az én ellenfelem azonnal be is bizonyította, hogy nem rossz pilóta. Kettős bukfencet vetett és a föld felé zuhant. A gépe tántorgott és ügyefogyott libegéssel kalimpált lefelé. Nem csalt meg. Tudtam, hogy csak félre akar vezetni. Azt akarta elérni, hogy elbízam magamat és fölhagyjak az óvatossággal. A magassági kormányhoz nyúltam és a gépemet a legmeredekebb szög alatt fölfelé irányítottam. Ha sikerül fölibe kerülöm, mialatt mókázik, akkor talán megmenekülök. Nem sikerült. Az olasz egy pillanat alatt ellensúlyozott, elém kanyarodott és két hatalmas körrel fölfelé repült, mint a sas. Elöttem és fölöttem volt. Fütyülő hangok sziszegtek körülöttem. Az olasz gépfegyverrel lőtt rám. Volt ugyan egy karabély mellettem, de még nem voltam annyira ügyes a gép vezetésében, hogy a figyelmeimet megoszthattam volna a gép meg a puskázás között. Nem vehettem föl vele a harcot.

Egy utam maradt a menekülésre, ha visszafelé repülök, be, messzire az olasz földre és nagy kerülővel próbálok a mieinkhez visszajutni. Nagy ívben megfordultam és visszafelé tartottam. Az olasz még messze járt mögöttem.

A gépe magasabban röpült, mint az enyém és most már nem pazarolta az idejét hajmeresztő mutatványokra, hanem kitartóan üldözött. Már az olaszok frontja messze mögöttem volt. Semmiféle katonai csoportosulást nem láttam magam alatt. Néptelen mezők fölött szállottam. Most óvatosan kanyarodni akartam, ha nem veszi észre ezt a finom mozdulatot, akkor kijátszom az éberségét és egérutat nyerek. Nem vette észre. Követett. Magamban fölujjongtam, mert biztosra vettem a menekülésemet. Észrevételül nagyobbítottam az ívet, az iránytűm azt mutatta, hogy most már hazafelé repülök és előbb érek a front fölé, mint az üldözőm.

Az örömem korai volt. A benzinem elfogyott. A motor rendetlenül puffogott. Öt percig sem tarthatam a gépemet a levegőben.

A szívem összeszorult. Itt van a vég. A halál. A lelkeket Istennek ajánlottam. Az édesanyámra gondoltam és ezzel elvégeztem magammal mindent. Becsülettel halok meg, de azért amíg egy ér mozdul bennem, addig küzdeni fogok az én kis életemért. Ezzel tartozom a hazámnak.

Nem várom meg — gondoltam magamban —, hogy lezuhanjak a géppemmel és úgy pusztuljak el, hanem leereszkedem, kiugrom a gépből, megvárom az ellenségemet és megküzdök vele. Hiszen így van még némi reményem a menekülésre, mert megölhetem üldözőmet, a gépéről benzint szerezhetek és talán sikerül fölszállanom.

Elállítottam a motort és siklórepüléssel leereszkedtem. A gépem messze gurult a mezőn, amely a leszállásra is meg a fölszállásra is kiválóan alkalmas (ha ugyan életben maradok). A vadászpilóta néhány perc alatt utól ért. Nagy körökben keringett fölöttem, mint a keselyű a prédája fölött és egyre lejjebb és lejjebb szállott. Az olasz gép a földet érte. Egy darabig gurult, majd megállott. Alacsony, karcsú alak ugrott le a gépről, a kezében revolvert szorongatott.

Ah! Így vagyunk?! Ez lovagias ellenség, mert hiszen a gépén golyószóró van, amellyel biztosan megölhetne...

En is revolvert ragadtam, leszállottam a gépről és elébe mentem.

Huszonöt lépésnyire egymástól megállottunk. Néztük egymást.

Az olasz pilóta alacsony, karcsú, fiatal ember volt. Any-

nyira fiatal, hogy egészen meglepődtem. Észrevette, hogy csodálkozom a fiatalságán. Elmosolyodott. A fekete arcából kivillogtak a fogai, amint piros száját a mosolygás fölnyitotta.

— Adja meg magát! — kiáltott rám túrhető németséggel. — Ellenséges földön áll! Nincs reménye a menekülésre. Bátran viselkedett, biztosítom, hogy mi, olaszok, tisztességesen bánunk foglyaikkal.

— Sajnálom, nem teljesíthetem a kívánságát. A kezemben fegyver van, amelyet használni fogok. Ez a kötelességem . . .

— Kérem. Számítottam erre. Emeljük föl a revolvereinket. Ön az idősebb. Számoljon hármat és akkor . . .

Fölemeltük fegyvereinket. Egymásra céloztunk. Én feléje irányítottam a revolveremet. Az olasz melle közepén valami arany-holmi ragyogott. Pompás cél! Mi lehet az? Éfém? . . . Nem az . . . Oda lövök! . . .

Számolni kezdtem.

— Egy! . . .

— Kettő! . . .

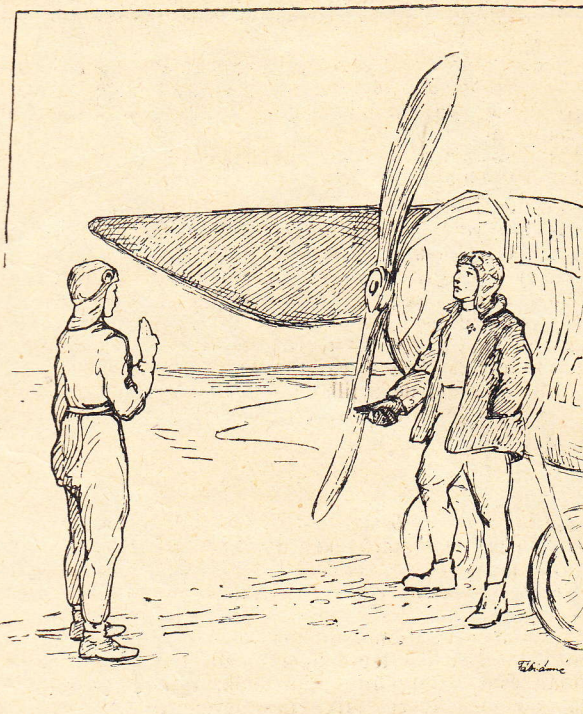
Alig kiáltottam el a kettes számot, ráismertem arra az arany-holmira. Mint valami csodajel, úgy ragyogott felém: a cserkészliliom!

Tudatom alatti parancsra engedelmeskedtem, mikor eldobtam a fegyveremet, a három újjamat fölemeltem és tisztelegtem az ellenségem keblén ragyogó cserkész-jelvény előtt. Amint én azt megszoktam, amikor cserkész-jelvényt látok.

A kis olasz meglepődött. Leeresztette a kezét, a fegyverét a balkezébe fogta, jól megnézett, a kezemre csodálkozott, majd ő is vigyázz állásba vágta magát, fölemelte a három újját és tisztelegett.

Erre fegyvertelenül feléje indultam. Megvárt. Ő is eldobta a revolverét, kitérte a karját és egymás keblére borultunk. A kis olasz az arcát az enyémre szorította és megcsókolt.

Magyar férfiak nem csókolják meg egymást. A testvérek is csak ritkán. Ennek a fiúnak a csókja az egész lelkemet megrázta. Mintha valaki izzó paraszt szorított volna a szívemre, fölforralt a vért benne, amely egész valómát lángragyújtotta. A lelkem úgy lobogott, mint valami lángragyújtott csipkebokor. Égő szememből forró könnyek hullottak a kis olasz fekete arcára. Talán égő

Három újjamat fölemeltem és tisztelegtem a cserkész-jelvény előtt.

vércseppek voltak ezek, amelyek a szívemből futottak a szemembe.

Igy maradtunk — egymás keblére borulva — néhány percig. A kis olasz meglepődve nyúlt az arcához. Amikor az újja hegye a könnyeimet megérezte, hirtelen elkapta a kezét, az arca barna-pirosra gyúlt, a szeme elfátyolosodott.

— Mi caro fratello! . . . — suttogta . . .

Erőt vettünk magunkon. Csodálkoztunk ezen a fordulaton. Hiszen az lett volna a rendes, hétköznapi elintézése a mi esetünknek, hogy addig lövünk egymásra, amíg egyikünk ott nem marad! . . .

Nem így történt. A cserkészliliom kinyitotta a szemünket. Testvérek vagyunk. Ne fegyverrel intézzük el a mi párbanjunkat, hanem a szívünkkel . . .

A kis olasz erősen tusakodott magában, majd felém fordult.

(Folyt. köv.)

ÚJ ELŐFIZETÉSI LEHETŐSÉGEK.

A Magyar Cserkész minden olvasójának figyelmébe!

A Magyar Cserkész új előfizetést hirdet. A Magyar Cserkész, a legjobb barát, nem hiányozhatik egyetlenegy cserkész háttársakjából sem, mert fontosabb felszerelési eszköz, mint a cserkészkalap vagy cserkészszing. Kalap nélkül lehetünk jó cserkészek, — lélek nélkül sohasem és cserkészéletünk egyik legerősebb vezetőfonala, cserkészlelkületünknek kikristályosítója éppen a Magyar Cserkész kell, hogy legyen.

A Szövetség a Magyar Cserkész mostani színvonalára való fejlesztését eddig is csak súlyos anyagi áldozattal tudta elérni.

S most, hogy még szebbé akarjuk tenni és a lehető legtöbbet akarjuk nyújtani, az előfizetéseket emelnünk kell. Rögton le kell azonban szögeznünk, hogy a régi és csoportos cserkész-előfizetőknek oly hatalmas engedményeket adunk, amelyek páratlanul állnak az újságoknál és a felemelést számukra észrevehetetlenné teszik. Egyúttal hatalmas pályázatokat is hirdetünk.

A Magyar Cserkész új előfizetési feltételei a következők:

I. 1. Az új, egyes példányban előfizetőknek egy évre 12 P, fél évre 6 P, negyed évre 3 P.

Mindazoknak, akik folyó évi december 15-ig legalább félévre (1930 június 15-ig) előfizetnek, karácsonyig ingyen megküldjük a Magyar Cserkész szép kiállítású és szenzációs tartalmú 1930. évi új naptárát.

2. Az újonnan belépő, de cserkészcsapat keretében csoportosan előfizetőknek a következő engedményeket nyújtjuk:

25 példányig előfizető csoportoknak 40% kedvezményt adunk, egy évi előfizetés tehát 7.20 P, félévi 3.60 P.

25—50 példányig előfizető csoportoknak 45% kedvezményt adunk, egy évi előfizetés tehát csak 6.60 P, félévi 3.30 P.

50 példánynál többre előfizető csoportoknak 50% kedvezményt adunk, egy évi előfizetés tehát csak 6 P, félévi 3 P.

3. Új csapatbizományosok a példányonkinti 50 f-es árból:

10—25 példányig 30%,

25—50 példányig 40%,

50 példányon felül 50% engedményt kapnak.

II. 1. Régi, egyes példányban előfizetőket az emelés nem érinti, mert számukra 1930 december 31-ig változatlanul a régi előfizetési árak maradnak érvényben, tehát egy évre 6.40 P-ért, fél évre 3.60 P, negyed évre 2 P-ért rendelhetik meg a lapot. Azon új egyes előfizetők, akik igazolják cserkészváltukat, szintén igénybevehetik ezen kedvezményt.

2. A régi, csoportosan előfizető csapatokat a következő nagy engedményben részesítjük:

10 példányban, vagy ezen felül előfizető régi csoportoknak 45% engedményt nyújtunk, évi előfizetési díj tehát 6.60 P, fél évi 3.30 P, negyed évi 1.65 P.

25 példányban vagy ezen felül előfizető, régi csoportoknak 50%, évi előfizetési díj tehát 6 P, fél évi 3 P, negyed évi 1.50 P.

50 példányban vagy ezen felül előfizető, régi csoportoknak 55%, évi előfizetési díj tehát csak 5.40 P, fél évi 2.70, negyed évi 1.35 P.

Ha pedig folyó évi december 15-ig legalább fél évre fizetnek elő, a csoport *minden tagjának* — a nyújtott nagy kedvezmény ellenére — ingyen küldjük meg a Magyar Cserkész 1930. évi nagy naptárát.

3. Régi bizományosok 45% engedménnyel kapják a lapot, ha legalább 10 példányt eladnak.

A Magyar Cserkész egyes számának ára 50 fillér. *Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában: Budapest, V., Hajnal-u. 6. sz. készpénzzel vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428. sz. postatakaréki csekk-számláján.* Az összegrovat pontos kitöltésén kívül az értesítési szelvényen rövidítve jelezzük, hogy mit és mikortól meddig kívánjuk (pl. M. Cs. XI. 1.—1. 31.), ezért nem kell külön portót fizetni. Ha közölni valónk van, akkor az értesítési szelvény hátlapján tegyük meg, de 8 fillér portót is rójjunk le. Mindezeket kívül a pontos cím is szerepeljen, ahová a lapot küldeni kívánjuk.

Pályázat.

A régi egyes és az összes csoportos előfizetéseknél, tehát halatlantul magas engedményeket nyújtunk, amelyeket a Magyar Cserkész kiadóhivatala azzal is tetéz, hogy a csapatok részére a Magyar Cserkész előfizetésével kapcsolatosan *pályázatot* hirdet.

Az első pályázat azon csapatok részére szól, amelyek létszámukhoz viszonyítva a legtöbb előfizetővel rendelkeznek. A pályázatban csak az együttes előfizetők, valamint azon bizományosok vehetnek részt, akik egész éven keresztül árusítanak közel egyenlő példányszámot a lapból. A pályázat főkélléke, hogy elérje-e az előfizetők (a példányonként állandóan fogyasztók) száma a csapatlétszám 50%-át. (Évi jelentés adatait veszszük alapul, a jelölteket is beleszámítjuk.) Minden csapat, amely eléri az 50%-ot, a fogyasztott példányszám szerint öt megillető árkedvezmény egy magasabb fokozatát élvez. Pl. ha 32 főnyi csapat 16 példányban fizet elő, elérte az 50%-ot. Tegyük fel, hogy a csapat új csoportos előfizető, különben tehát 40% kedvezményben részesülne, így azonban 45%-ot kap. Ily esetekben az 50 példányon felül fogyasztott példányszám után nem 50, hanem 55% kedvezményt adunk.

Ha a csoportok az engedmény felemelésére nem reflektálnak, helyette kérésükre a Magyar Cserkész azon évben megjelent kiadványaiból küldünk meg egyet-egyét. *Választhatnak tehát a magasabb kedvezmény vagy a Magyar Cserkész könyvei között.* — Ezekben a kedvezményekben tehát minden csapat kivétel nélkül részesül, ha az előfizetés száma eléri a csapatlétszám 50%-át.

De ezenkívül azon csapatok között, amelyek létszámukhoz

**Őszi és téli
szükségletét, mindennemű
ruházati cikket
a legjobban és
legolesóbban**

ezen áruházban szerezheti be:

**MAGYAR
DIVATCSARNOK**

**Budapest,
VII. ker., Rákóczi-út 74.**

képest legmagasabb százalékban, de legalább 80%-ban fizetnek elő, a következő értékes pályadíjakat *sorsoljuk* ki:

1 darab céllövőpuska, 1 darab fényképezőgép, 1 darab 250 cm oldalélű sátorlap, 1 darab értékes karóra, 1 pár elsőrangú kiállítású vízi-sí, a Magyar Cserkész eddig megjelent összes kiadványai teljes sorozata, egy pár sí.

Pályázatot hirdetünk továbbá a ténylegesen az egész országban legmagasabb példányban, de legalább 100 példányban előfizető csapatok részére amelyek között ugyanazokat az értékes pályadíjakat sorsoljuk ki mint az *első* pályázat nyertesei között.

A pályázat állandó és a pályadíjak minden évben karácsony és újév között kerülnek kiosztásra. Sok tér és hosszú idő áll tehát rendelkezésre, hogy a nagy versenyben résztvegyenek, amelynek végső célja nem lehet más, mint a Magyar Cserkész mindig szebbé és jobbá tétele hogy így szolgálhassa a magyar fiúk igényeit és diadalra vigye a cserkészszémet.

Hogy csapataink a helyzetet és esélyeiket lássák, időnkint közöljük a tömeges csapatelőfizetők és bizományosok adatait. Minden csapat mindkét pályázatban résztvehet s buzgóságának így a csapatfelszerelés és a csapatvagyon igen szép gyarapodása lehet az eredménye.

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító.

BUDAPEST, II., LÁNCMÉNY-ÚT 5.

Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.

Húrok csak finom, megbízható minőségben.

Romlott hangszerek szakszerűen javíthatnak.

Árajánlat ingyen küldetük.

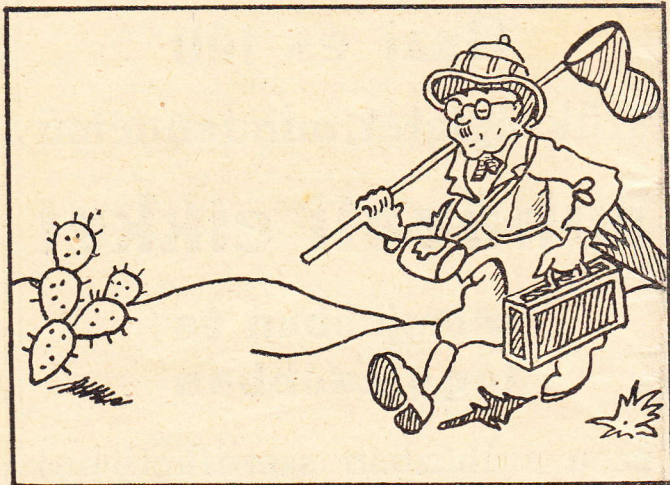
Az egyedüli magyar hangszergyár az országban.

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban,

Jellemfejlesztő könyvek:

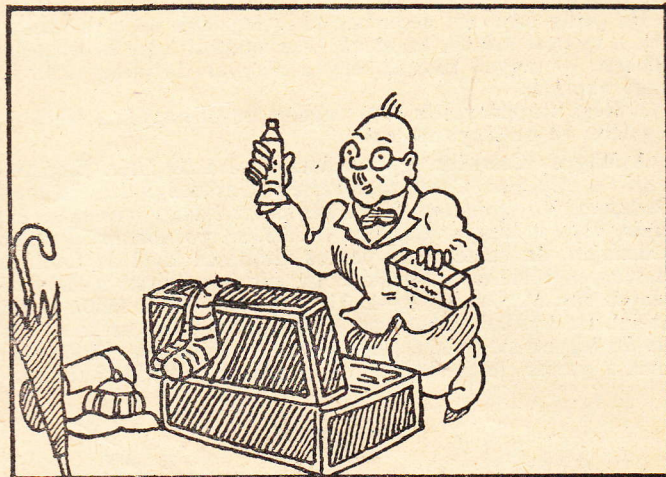
Könn: Esto vir 2.50	Dr. Tóth T.: A művelt ifjú ... .. 4.—	Dr. Schütz: Katolikus erkölccstan 2.80
Prohászka-breviárium 1.60	Ugyanaz amatorkötésben 4.50	Sándor: A kat. cserkész imái 0.80
Foerster: Az élet művészete (V. kiad.) 4.10	— A jellemes ifjú ... .. 4.—	Ugyanaz kemény vászonkötés 1.60
Sik—Schütz: Imádságoskönyv 5.—	Ugyanaz amatorkötésben 4.50	Lieszkovszky: Modor és jellem 5.—
Dr. Tóth T.: Dohányzol? ... .. 1.—	— A vallásos ifjú, I. és II. kötet, füzve ... .. 8.—	Dr. Marcell—Dr. Koszterszitz: A kemény parancs ... .. 5.—
— Ne igyál! 0.80	Ugyanaz amatorkötésben 9.—	Vidovszky K.: Imádkozó fiúk kötve 4.—, bőrkötésben ... .. 10.—
— A tiszta férfiúság 5.50	— Krisztus és az ifjú 5.50	füzve 2.80
Ugyanaz amatorkötésben 6.—	Ugyanaz amatorkötésben 6.—	

HOGYAN JUTOTT HÓFEHÉR ELEFÁNTAGYARAKHOZ

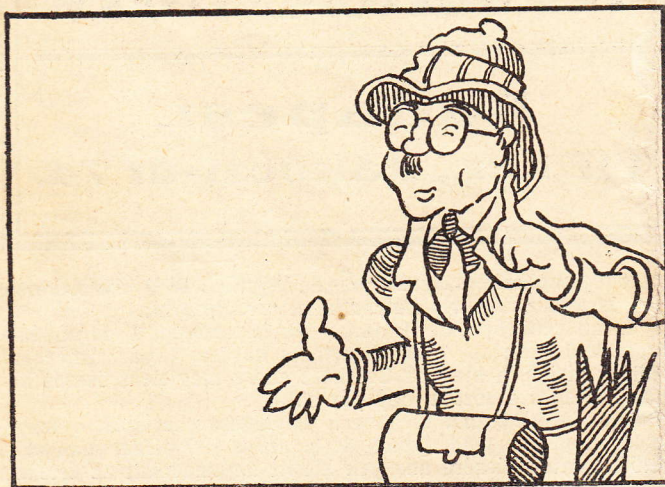

Híres ember Joó Domokos,
Noha tudós, mégis okos,
Tettkészen viszi lába,
Legsötétebb Afrikába.

Megfontolva és vigyázva
Válogatott a podgyásza:
Ing, harisnya, gallér kendő,
Mindenből van elegendő.

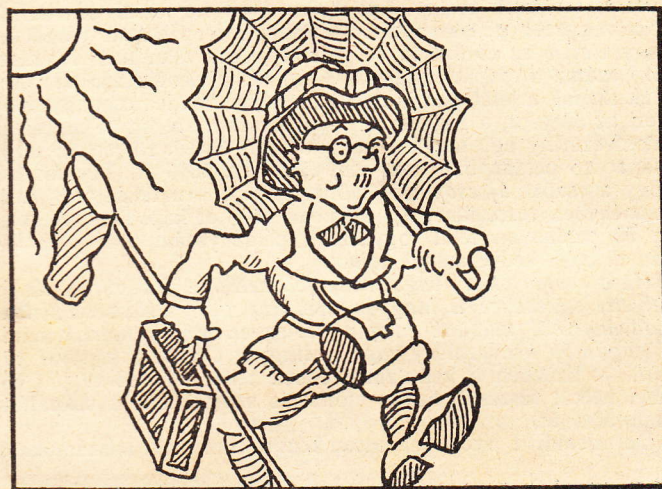

Cvibak, konzerv, szivacs, szappan,
Fésű, kefe mind van abban.
S főleg arra fordít gondot,
Valahogyan ki ne hagyja
A SARG-féle KALODONT-ot.

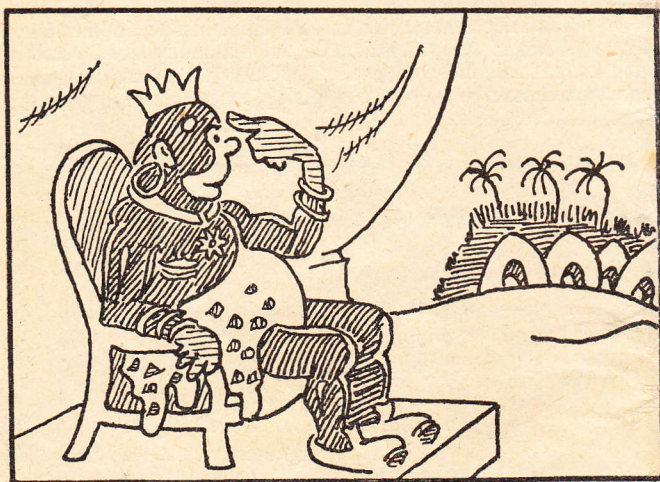

Jó gyomorhoz — mondja sokszor
Főkellék a tiszta fogsor!
Jó gyomor: az jó közérzet,
Jó közérzet: baj nem érhet!

Ott járt tehát Joó Domokos
Szaharában, mely homokos;
A sivatag forró napja
Kegyetlenül hátba kapja.

De a kedve le nem lohad,
Vigan lépked jó nagyokat.
Igy vonul át szaporán
A véstetjes Szaharán.

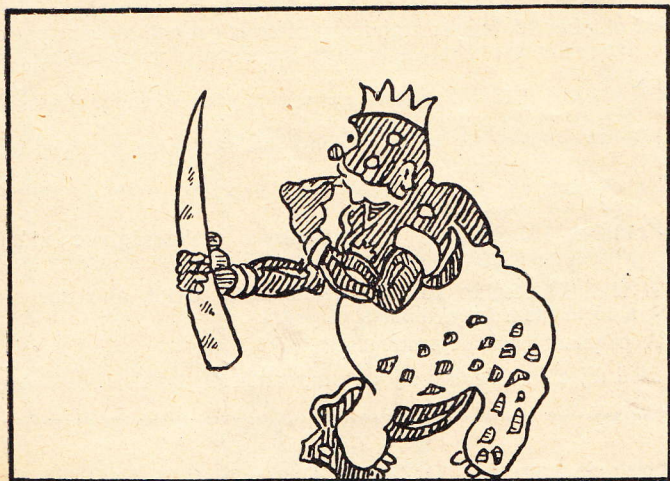
Sivatagnak sivar mélyén élt egy király bölcsen, békén,
Egy QUADLIBUM nevezetű, tiszta néger eredetű,
Aki hosszú koronát
Népeinek örömeire viseli a koronát.

De a szó zokon ne essék,
Nem sokat ér rang s bölcsesség,
Ha üresen áll a kincstár,
Csak a jó üzlet a mentsvár.

Elefántcsont agyarakat,
Tehergözösökre rakat,
Eladja az agyarat,
Kap érte sok aranyat.

QUADLIBUM, A FEKETE NÉGERKIRÁLY?

Kap? Csak kapott! Mert gyalázat,
Hogy ellanyhult az irányzat.
Göndör feje gonddal teli
S folyton kezeit tördeli.

Nem volt soha semmi zavar,
Szép volt, jó volt, s kelt az agyar.
De jaj! foltos lett a csont,
Nem csoda, ha pang a bolt.

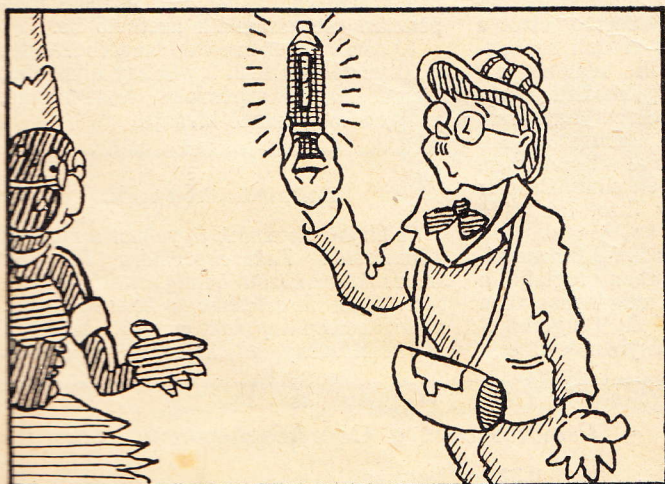
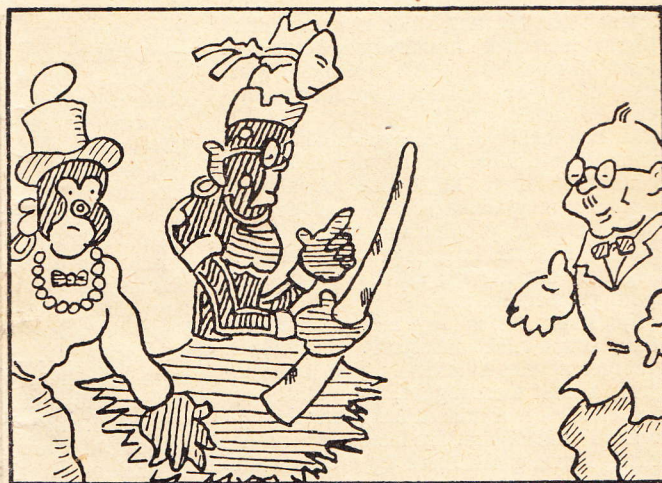
Tanácskozni eljövének
Néger bölcsek, néger vének.
Göndör fejük összedugják,
Mit kell tenni, még se' tudják.

Még szerencse, hogy hirtelen
Joó Domokos köztük terem.
Nékik magát bemutatja,
Min tünődnek, azt kutatja.

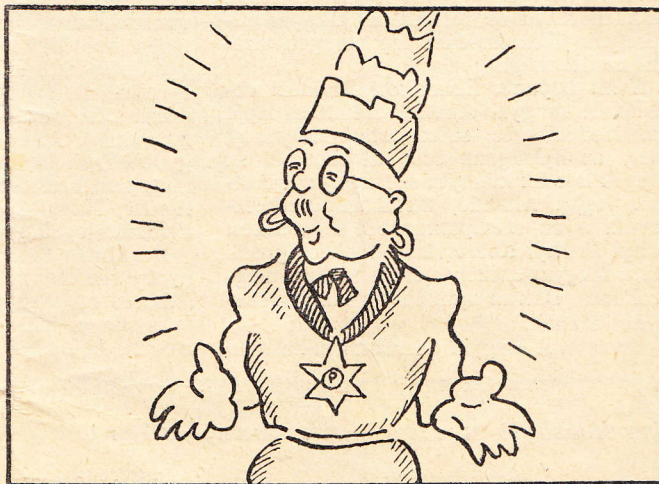
Panaszosan sír a bánat
Ajkaról a kollégáknak:
Rettentő baj, unikum!
Ezért hívott QUADLIBUM.

Pompás elefanti csonton
Foltok kelnek minden ponton.
Hogy lehet ezt kipucolni,
Ki tud erre válaszolni?

Joó Domokos szeme rebben,
Belenyúl a lajbizsebbe.
A KALODONT nála volt,
S tisztul attól minden folt.

Feketéknél örömmámor!
Hull a rendjel, mint a zápor.
Domokos is kapott legott
Süveget és csillagot.

Tanulságát e mesének
Szívleljék meg ifjak, vének:
Ki szépségre, egészségre sokat ad,
Az SARG-féle KALODONT-tal tisztogassa a fogát!

PÁLYÁZAT.

Mi minden történt októberben?

- 1890 október 1. Ki volt az a híres közlekedésügyi miniszterünk, ki ezen a napon behozta hazánkba a zónaidőszámítást?
 1866. október 3. Egy híres békét kötöttek ezen a napon. Melyik volt az és mely országok kötötték?
 — október 4. „A falu rossza“ és a „Tolonc“ szerzője született ezen a napon, ki volt az, hol és mikor született?
 — október 6. Melyik évben leplezték le az aradi vértanúk szobrát Aradon? Kik készítették azt?
 1849 október 7. Melyik hírneves amerikai költő halt meg ezen a napon, ki a „Holló“ c. költeményével tűnt fel legelőször?
 1669 október 8. Ki volt az a világhírű holland festő, ki ezen a napon meghalt Amszterdamban?
 1844 október 10. Melyik hírneves, világhírű festőnk született ezen a napon Munkácson?
 1871 október 11. Melyik hírneves költőnk szobrát leplezték le a debreceni kollégium előtt ezen a napon, melyet Izsó Mik-

- lós készített s mely előtt Szász Károly költő elszavalta pályadíjnyertes ódáját?
 1648 október 11. Melyik erdélyi fejedelem halt meg e napon?
 1492 október 12. Melyik szigetcsoporthoz és szigethez volt az, amelynek megpillantása által Kolumbusz felfedezte Amerikát ezen a napon?
 1479 október 13. Hol aratott győzelmet ezen a napon Báthori István és Kinizsi Pál?
 Kr. e. 70 október 15. Ki volt és hol született ezen a napon az „Aeneis“ szerzője?
 1812 október 18. Honnan kezdi meg Napoleon ezen a napon végzetes visszavonulását?
 — október 13. Söjtörön megszületik a szabadságharc utáni idők legnagyobb magyarja. Ki volt ő s mikor született?

A fenti kérdésekre várjuk a feleleteket azoktól, akik szeretnek a történelem lapjai közt elmélyedni.

A pályázat határideje november 5.

Első díj 6 P, második díj 4 P, harmadik díj 2 P.

KÖNYVISMERTETÉS.

Zászlónk. Sík Sándor és Radványi Kálmán szerkesztésében jelenik meg ez a minden magyar diákokat érdeklő havi folyóirat. Melyik magyar diáknak, vagy cserkésznek kell ezt még külön is ajánlanunk? Hiszen ismeritek mindnyájan, érzéteket szelíd simogatását, derűs mosolyát; igazi magyar és igazi diák levegője már benne van a tiétek örökébe.

Az **Erő** inkább a protestáns diákok számára íródott. Ellát olvasnivalóval bármelyikötöket, mert különböző rovataiban mindenki megtalálhatja azt, ami őt legjobban érdekli; problémákat vet fel láthatatlanul a sorai közt, s észrevétlenül is megoldja minden kis és nagy diák lelke égető problémáit.

Ifjú Évek. Ez is egy mindjobban erősödő, csupa-lélek diákújság. Oly szépen vezetget az élet különféle útjain, belevilágítva, a mult dicsőségébe, ősi diákok pajkos életébe s a mai ifjúság mindennapi törekvő munkájába. Irodalmi, ismeretterjesztő, hírszolgálati része egyaránt kitűnő.

Diákvilág. XX. évfolyamába lépett az idén. A magyar diákok pro Christo szövetségének lapja, Szabadi Béla dr. szerkesztésében. Az egyéni lelkiélet súlyos kérdésein kívül felelő irodalmi tanulmányt, nem kevés súlyt fektet az aktuális szociális kérdésekkel való foglalkozásra is. Minden témát az intellektuális magyar keresztényen főiskolási-diák szemüvegen vizsgál és ítél meg.

A Mi Lapunk. Elszakított felvidéki véreinknek, magyar diaktestvéreinknek lapja ez. Irodalmi és szórakoztató folyóirat, mely az ifjúságnak szól, de amelyet az öregek is csak könnyes szemmel lapozhatnak végig. Állandó, tartalmas cserkészrovata a mi szempontunkból is érdekes.

Ifjú Erdély. Kolozsvári ref. teológusok szép, magyar-székely vérből fakadó megszólalása. Bártran ajánlhatjuk minden magyar diáknak.

Levente. A Magyar Cserkészhez hasonló

szép külsejű, változatos belső elrendezésű, nagyon érdekes, s az inkább iparos olvasó-ifjúság minden lelki szükségletét kielégíteni igyekező gazdag tartalmú félhavi folyóirat. Természetesen túlsúlyban vannak a csak leventéket érdeklő és érintő beszámolók, versenyek stb.

Tábortűz. Szerető öleléssel köszöntjük ezt a magyar nyelven megjelenő új cserkész folyóiratot. Drága értékünk nekünk, mert megszállt területen, a Felvidéken terjeszti a magyar cserkészet eszméit. A Csehszlovák Cserkészszövetség Magyar Tanácsa szerkeszti és adja ki Pozsonyban. „Bratislava“-ban magyar diákújság! s még hozzá sok helyen a mi munkatársaink cikkeivel. Felvidék magyar cserkészei! Köszöntünk titeket ez alkalommal: Tudjuk, hogy Ti magyarok maradtok mindörökké.

Szimbolikus szabadyakorlat. Harminc oldalas kis füzet, amelyet Csaplár Aladár nagykorú tanítóképző-intézeti tanár írt Papp-Váry Elemérné: „Hitvallás“-ának a szövegéhez. A szabadyakorlat mozdulatai a költemény egyes sorai szerint tagozódnak, anyaga pedig a költemény alaptónusának megfelelő lassú, méltóságos, kifejező, mindamelllett határozott erő, dac, önbizalom érzik ki belőle. A költemény hangulatának megfelelően változik a gyakorlat is, úgyhogy a jövő biztató képénél a csárdás gyors lépései és fordulatai is felcsillannak. Ugyanakkor „Élőkép“ elnevezéssel a tornászok fő mozdulatához harmonikus kiséretképpen kisebb fiúkból vagy leányokból álló csoport kifejező tornagyakorlati is járulnak. Szerző erről a maga nemében egészen eredeti szabadyakorlat-fajtról nagyon találóan azt mondja, hogy ez „testgyakorlati melodráma“. A melodráma-jelleget a szaváló adja meg. Kipróbálásra ajánlhatjuk nagyobb zászlóavatási, iskolai stb. ünnepen. Megszerezhető a szerzőnél; címe: Csaplár Aladár, Nagykorús. Egy füzet ára 2 P. Előadási jog 5 P.

Dr. Müller Ottó: „Az utazási kedvezmények kézikönyve“ magában foglalja a Máv. és az összes hazai magánvasutakon és a magy. kir. Folyam- és Tengerhajózási Rt. hajójáratának érvényben levő uta-

zási kedvezményeket, ezek megszerzésének és igénybevételének módjait.

A díjazásokban és a különböző rendeletekben szabályozott utazási kedvezményeket könnyen áttekinthető csoportokba foglalva, megkönnyíti a tájékozódást és mindenki megtalálja benne az őt érdeklő kedvezmények megszerzésének feltételeire és igénybevételére vonatkozó szabályokat.

A mű tárgyalja az összes közlekedési vállalatoknál érvényben levő menetérti utazási kedvezményeket, az éves, fél-, negyedéves és havi bérletjegyeket, tanuló havi és munkásheti jegyeket, Budapest környéki 30 lapos menetjegy-füzeteket, a sport- és társasutazási kedvezményeket, a féléves menetjegykedvezményeket, amelyek mezőgazdasági-, szálló- és földmunkások, cserkészek, turisták, leventék, tanulmányi kirándulásra utazó tanulóifjúság és szegénysorsú tanulók, külföldi egyetemi tanulóknak utazók igényelhetnek, a köztisztviselők arcképes igazolványainak megszerzési módjait, valamint a köztisztviselők családjai részére engedélyezett utazási kedvezményt és végül a köztisztviselőket kinevezés, megválasztás, vagy áthelyezés esetén, valamint ezek özvegyeit és árváit a férj, vagy atya elhalálása után való elköltözés alkalmából megillető *szállítási díjkedvezményeket*.

A könyv 83 oldal terjedelemben jelent meg, ára 1.50 pengő, amely a szerző nevére: dr. Müller Ottó máv. titkár, máv. üzletvezetőség, 54.948. sz. postatakarék-pénztári csekk számlára fizethető be.

10 darab egyszerre való megrendelésnél, a 10 példányon felül 2 példány díjmentes, illetve 20% készpénzben leszámlázható, ahogy a megrendelő kívánja.

Takarékoskodjunk.

Felhívjuk olvasóink figyelmét a Magyar Tisztviselők Takarékpénztára Rt. mai számunkban közzétett betétgyűjtési hirdetésére. Ezen hirdetésnek a közeledő orsz. takarékosági-nap (október 31.) és a IX. cserkésztörvény ad különös aktualitást.

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-

Szabályzatok:		P	ügyrend	0.32	bályzat	0.24
utca hat	Szervezési szabályzat	0.24	Kiképzési szabályzat	0.16	Gyakorlati szabályzat	1.—
	Szervezési utasítás	0.40	Ruházati szabályzat	0.08	Táborozási szabályzat	—0.60
	Szövetségi kerületi és csapat		Különpróbászabályzat	0.24	Alapszabályok	—0.50
			Cserkészbecsületbíróági sza-		Kiscserkész szab.	—0.08

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-

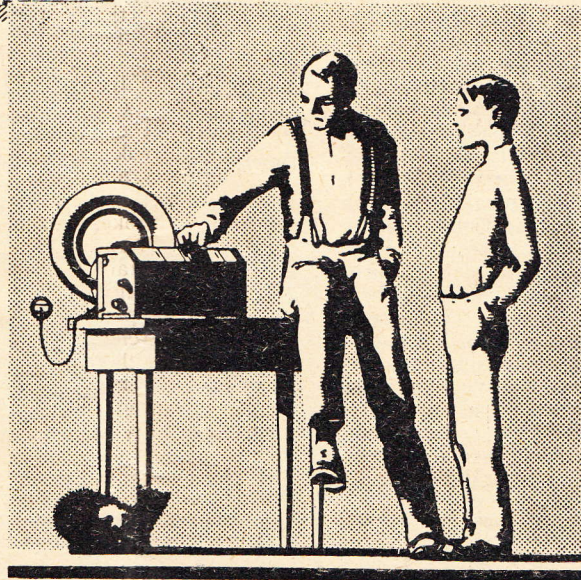
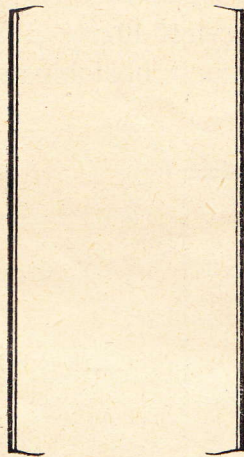
TANULNI = ÖRÖM!

A fia már jó támasza Önnek, de egyes dolgokban nem eléggé jártas, nyelvismerete is hiányos.

Ahelyett, hogy esténként házon kívül keresné az élvezeteit, a legelőkelőbb művészek előadásában gyönyörködhet, minden tudományág legnevesebb képviselőjének szavait lesheti. Barátait meghívhatja magához jó zenét hallgatni.

Ha fiának örömet akar szerezni, vegyen neki egy

PHILIPS MODERN VEVŐT

PHILIPS

Modern vevő

ÁRA: P 520.-

2514

†

Az „Árpádházi Boldog Margit” r. kath. Egyházközség kebelében alakult 293. sz. „Szent Kapisztrán” cserkész-csapat fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy felejt-hetetlen emlékü parancsnoka, **Kopp József** cserkésztsiszt, életének 39. évében, férfikora delén váratlanul elhunyt.

Nemes példája, igaz keresztény élete örök példa marad számunkra. Elhunytával pótolhatatlan veszteség érte csapatunkat. Tetemét folyó hó 9-én délután 4 óraker kisértük utolsó útjára.

Elveszett tárgy. A IX. 21—22-én Mogyoród közelében lezajlott cserkészjátékon a D. védelmi pont közelében elveszett egy szürke tisztikalap, boglárával, árvalányhajjal, jelvényvel és játékszámmal felszerelve, a belsején „K 29” jelzéssel. Arra kérem a szíves megtalálót, hogy volna szíves a kalapot a „Cserkészbolt” címére feladni, Bpest, V., Hajnal-u. 6. A vele járó költségeket fedezem. Cserkész-vezetellel egy inka.

Angol levelezés. A Magyar Cserkész legutóbbi számaiban közölt több angliai levelet, amelyekben az angol cserkészek és vezetők üdvözlétüket küldik a Magyar Cserkésznek s az egész magyar cserkészmozgalomnak. Nagyon szeretnők, ha ezek a meleghangú, kedves, megható levelek nem maradnának választalanul, hanem tolmácsolva a magyar cserkészek háláját Anglia iránt, eljutnának minden levélíróhoz legalább néhány magyar fiú válasz-sorai. Titeket kértünk meg, fiúk, erre a munkára, s már többen be is jelentették a M. Cs.-nek azokat a címeket, ahova levelet küldtek. De hol maradnak a többi angol tudó cserkészek? Ez a nemzetközi levelezés nem pusztán udvariassági forma, hanem lehet örök életre hasznos és bensőséges barátságok megkötésének a módja is. Ha magatok nem is tudtok angolul, bizonyára lesz ismerőstök, aki lefordítja a leveleiteket. Csak azután a választott címet írjátok meg a Magyar Cserkésznek. Címeiket a két szeptemberi számban találtok.

Kedvezmény a Nemzeti Színházba. A Nemzeti Színház és a Kamara Színház vezetőségének az előzékenysége folytán sikerült e két színházba kedvezményes jegyeket szereznünk a „Cserkésztszti Kaszinó” tagjai részére. Ha az aznapi pénztár állása megengedi, 3—4 darab 50%-os kedvezményes jegy (melyhez még az adókat is hozzászámítják) igénybevételét engedélyezték. Nem igényelhető jegy a Nemzeti Színház hétfői, szerdai és pénteki bér-

letes előadásaira. A kedvezményes jegyek mindig az illető előadás napján a Kaszinó hivatalos úrlapján igénylendő, a Nemzeti Színház igazgatósági irodájában, déli 12 és ¼1 óra között. A jegyek engedélyezése esetén a pénztárnál azonnal kiválthatók.

Felhívás. Alábbiakban örömmel közöljük a MANSz. sok figyelmet érdemlő felhívását, amelynek útján össze akarja gyűjteni egy új lovagkor kicsi hőseinek, ennek a mai magyar idők diákhőseinek a tetteit.

„A világháború s a rákövetkező idők, kommiun, megszállás megpróbáltatásai nemcsak a magyar katonai erények nagy-szerű példáit teremtették meg, hanem a rendkívüli körülmények között gyönyörű bizonyosságát adta hősiességének a mindkét nembeli magyar gyermekifjúság is. A front mögötti polgári élet küzdelmeiben, a családfenntartásban, apa vagy anya helyettesítésben ép úgy megtaláljuk a gyermekhősöket, mint a háborús események között, amikben a magyar lélek és jellem legsajátosabb értékeinek: hazaszeretetnek, bátorságnak, vitézségnek, önfeláldozásnak, hűségnek, lélekjelenlétnek adták fényes tanujelét. Minthogy ez átlagon felülemelkedő cselekmények, gyermekhőstettek, a magyar léleknek, a magyar nemzetnek ép oly jelentős értékmérői, mint maguk a ka-

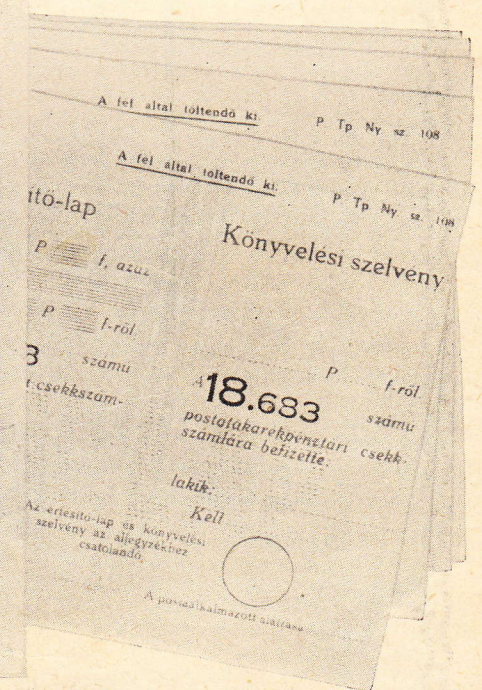
tonai bravúrok, mozgalom indult meg a gyermekhőstettek adatainak összegyűjtése érdekében. Kérjük tehát mindazokat, akik 18 éven aluli magyar gyermeknek a világháborúban vagy az azt követő súlyos időkben, fronton, vagy front mögött szá-mottevő cselekedetéről, hősiességéről tud, hogy az arra vonatkozó adatokat: név, kor, hely, idő stb. lehető pontos megjelölésével a következő címre megküldeni szíveskedjék: Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége, Budapest, Rózsa-u. 23.”

A „Francia-Magyar Társalgókör” ingyenes francia tanítást kezd. Csupán beiratkozási díjjal kell félévénként 10 P-t fizetni. Központi irodája VI., Nagymező-u. 19. III. em. 12. Telefon: aut. 216—80. Ugyanott állandó beiratkozás és tanítás egész napon át. Gyermektanfolyamok is vannak, kezdők és haladók részére 3—5-ig. Húsz cserkész jelentkezése esetén külön cserkész-tanfolyamot kezdenek. Felhívjuk mindenkinek a figyelmét erre a kedvező alkalomra.

Stresemann Gusztáv, a német külügy-miniszter október 3-án váratlanul meghalt. Sokat munkálkodott a nemzetek közti egyetértés előmozdításán és nagy szolgálatot tett hazájának külpolitikai tevékenységével.

TAKARÉKOSKODJUNK!

A Magyar Tisztviselők Takarékpénztára Rt. (Bpest., XI., Mester-utca 15.) új rendszerű betétgyűjtő-füzete útján! Takarékbefizetések ezen füzetek útján bármely postahivatalnál eszközölhetők.

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-

Hajnal-utca hat	Vezetői könyvek: P	Cserkésztsiszt (a 90. Szik. kiadásában)	3.20	Faragó: Öregcserkészlet útjain	4.—	utca hat	
	Sik: Vezetők Könyve (II. k.)...	3.20	Baden-Powell: Der Pfadfinder — Der Pfadfinderführer	8.— 6.—	Moldoványi: Utmutatás atlétikai versenyek rendezéséhez ...		2.—
	Major: Örsvezetők könyve (III. kiadás)	2.20	Faragó: Kisfiú és a cserkészlet	1.40	Csorba: Zenés szabadgyakorlatok		4.—

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-

I. KERÜLET.

A Budai L. Sz. 32. Levente cserkészcsapata, a két hetes mátrai (Eger—Párad—Galyatető—Nagybátony) mozgó- és állótábor után, szeptemberben 10-ik évét kezdte meg. Alapos rostálás után a csapat tagjait 4 ősbe (köztük 1 vízi-ősbe), a farkaskölyök falkába és az öregősbe osztották be. Az ősri gyűlések, a kiképzés, a leventegyakorlatok most két otthonban is folynak, a kelenföldiben és a régi krisztinavárosiban. Ősszel voltunk már a jamboree-isták fogadtatásán, a vízitelep záróünnepélyén, a hadijátékon („halott” veszteség nélkül), együtt az istentiszteleten a „hegyen épített város”-ban, novemberben meg a szokott ünnepélyünkre készülünk.

A 327. sz. Loyolai szent Ignác cserkészcsapat táborozási beszámolója. Október 6-án délután félnégy és este félnyolc órai kezdettel tartotta a 327. sz. cs.-cs. ezévi táborozási beszámolóját színes és változatos műsor kíséretében. Délután az ifjúságnak, este a felnőtteknek. Mindkét-izben megtelt a Kongregációs-Otthon háromszáz ülőhelyes mozierte. Az esti előadásán a Szövetséget Witz Béla orsz. elnök, a kerületet Sándor János üv. elnök és Leyrer Tivadar főpénzáros képviselték. A beszámolóból kitűnt, hogy a tavalyi eredményes munka nagy létszámemelkedést hozott maga után úgy, hogy az idén 219 taggal indul a munka. A múlt nyári két táborral szemben jövő nyárra négy táborra kell megszervezni, többi közt egy külföldi mozgótáborra is: Olaszországba. Érdekesége a csapatnak, hogy van apródcsoportja is és farkaskölyökfalkája is. A beszámolót, melyet maga a parancsnok, Olasz Péter jezsuita atya tartott, lekötő erejű műsor követte: egy bájos apródszindarab (*Blaskó Mária: Vérszerződés*) és két cserkészszindarab (*Kosztér atya: A csillagszemű fiúk és Cserhalmy Gyula: Hurok*). Cserhalmy kitérő darabjára külön felhívjuk a figyelmet. Szabadban is előadható. Az előadás jogát a budapesti 38. „Honvéd” cserkész-csapat mindössze öt példány (à 50 fillér) szindarabszöveg beszerzéséhez köti. Nagy hatást keltett szavaltatok, énekek és mókák mellett igen tetszett a legújabb cserkészfilm: „Dugó Jani Angliában” lepergetése.

A 327. sz. csapat táborozási emléke. — Csinos, képekkel díszített kis négyoldalas, nyomtatott tábori beszámolót adott ki a 327. sz. Loyolai Szt. Ignác cserkészcsapat. Röviden vázolja benne a csapat alig hároméves történetét, azután színes leírásban röviden felsorolja fehérvárurgói nagytáborok összes kedves élményét.

II. KERÜLET.

Cserkészünnep Ózdon. A vármegyei intézőbizottság területén működő csapatok 1929 szeptember 29-én az ózdi sportpályán cserkész-ünnepséget rendeztek. A csapatok már reggel 7 órakor Ózdon voltak, a 11 csapatból mintegy 400-an jelentek meg. Délelőtt próbákat tartottak, fél 12 órakor istentiszteletre, utána a Hősök-szobra elé vonultak, amelyet csapatonként megkoszorúztak. A délutáni ünnepséget gazdag közönség nézte végig, a meleg őszi napsütés kedvezett a bemutatásoknak. Botgyakorlatok, elsősegély, jeladás, akadályversenyek, atlétikai számok, gulák, játékok, énekek és csatakiáltások, mindannyi meglepő és újabb formában szórazottatták a közönséget.

III. KERÜLET.

Az 50. Hunyadi csapat ezidén 4 rajjal alakult meg. A csapat új tisztjei közül Niedermayer Gellért dr. igazgató-főorvos és Nagy György gimn. testnevelési tanár az idősebbek 2 raját, Hellebrand Domokos prem. kanonok pedig a jelölteket vezeti. Dr. Tóth Péter csapatparancsnok az apródrajjal foglalkozik. A csapat öregrajja október 6-án tartotta hagyományos ényitő-kirándulását. — Szeptember 29-én Ólad és Sé között nagy hadijátékot rendezett a csapat, október 5-én pedig ősri akadályversenyt. Október 12-ére írottói kirándulást vettek tervbe.

V. KERÜLET.

A makói reálgymnázium 92. Csanád cserkészcsapata szeptember hó 19-én tartotta alakuló csapatgyűlését. Vitéz Csaba László parancsnok közölte az ősri beosztást, mely szerint a csapat tagjai 2 másodosztályú és 2 újoncősben nyernek ki-

képzést. A csapat létszáma 39 cserkész. Három ősvezetőt próbaidős segédtszítte nevezett ki a parancsnok.

Szeptember 29-én, a makói hősök emlékszobrának leleplezésekor, melyen a Kormányzó úr ő főméltósága is megjelent, rendezői szolgálatot teljesített a csapat, az 556-os Tomori cserkészcsapattal egyetemben. Ugyancsak megjelent mindkét csapat az aznap délután tartott vármegyei leventeversejnyen is.

Okt. 6-án a kegyeleti stafétán végeztek rendezési munkát.

VI—VII. KERÜLET.

A bonyhádi reálgymnázium 179. Rákóczi cserkészcsapata ebben a tanévben körülbelül ötven taggal kezdte meg munkáját. A csapat keretében apródcsapat működik, amely rövid időn belül szándékszik megtartani első avatását. A nyáron a csapat tíz tagja résztvett a tolnamegyei csapatok együttes dunaföldvári táborában, öten az angliai jamboreen, egy ősvezető pedig a tiszazúgi regösúton. Szeptember 21-én meglátogatta a csapatot Schulek Tibor és Ittész Mihály cst. a MEKDSz. konferenciájával kapcsolatosan. Ittész Mihály parancsnok sok szép magyar nótára tanította a csapatot, továbbá előadást tartott arról, mit jelent Krisztus a cserkészletben. Karácsony Sándor Szöv. társelnök hangulatos táborítzetet vezetett. Október 6-án a csapat résztvett a Petőfi-kör által rendezett ünnepélyen. Az V. Fecske-örsh felhasználja az ősziidőt kirándulásokra. Készül a csapat nagyban a decemberi Tolna vármegyei cserkésznagygyűlésre, amely Bonyhádon lesz.

IX. KERÜLET.

Új csapat Fegyverneken. Az Országos Intézőbizottság szeptember 25-én a „Fegyverneki közs. iparostanonciskola felügyelőbizottsága és tantestületé”-t a Magyar Cserkészszövetség rendes tagjai sorába felvette. A csapat neve: II. Rákóczi Ferenc, száma 973. Az egész község lelkesedéssel, figyelemmel kíséri az új alakulás munkáját. A felszerelés nagyrészt közadakozás fedezi.

Cserkészeknek nélkülözhetetlen!

„AXA” szérum vízhatlanná teszi cipőjét és megóvja egészségét. Hatása garantált.

Kapható a Cserkészboltban és minden jobb sport- és szaküzletben.

Gyártója: BACHRACH TESTVÉREK TELITŐANYAGOK GYÁRA - Budapest, VII., Szövetség-u. 36/b. Tel.: J. 438-72.

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca

bolt a Cserkészházban	Cserkészpróbák könyvei:	P	Buczkó: Törvénytárgyarázat ...	080	Sztrilich—Ifj. Zsembery: Jeladás	0.60	hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban
	Temesi: Cserkészkönyv V. kiad. egész vászonkötésben ...	2.— 3.—	Dr. Spilenberg: A magyar cserkész daloskönyve II kiad. ...	0.80	Kosztka: A könyvkötés ...	1.20	
	Sztrilich—Mócsy: Tábori segítségnyújtás kiskatéja ...	0.30	Temesi: Magyarország története	1.—	Dr. Borsiczky: A kerékpározás szabályai ...	0.60	
	Dr. Fodor: Magyarország földrajza ...	0.40	Bárdos A.: 101 magyar népdal	1.50	Fináczy: Lassózás és sielés ...	0.32	
	Sztrilich—Mócsy: Tábori munkák (II. kiadás) ...	0.80	A különpróbák könyvei.	P	Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészzet ...	1.20	
			Sztrilich—Ranschburg: Az erdők ezerestere ...	1.20	Céllövészeti ...	0.60	

Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat

Csapat-, raj- és örsi
Árajánlattal díjmen-
tesen szolgál:

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK VÁLLALATA

ALAPÍTÁSI ÉV 1863. BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833-44.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Szi. 298. Lehel. Köszönöm gondosan megírt szép leveledet. Egészen bizonyos, hogy van aggodalmadnak alapja, mert bizony egyenként nem olyan jók a cserkészek, mint amilyen kifogástalan volt az angliai együttes szereplése. De kétségbeesésre semmi ok sincs, mert addig, ameddig a cserkészek körében ilyen aggódo lelkek vannak, addig mozgalmunk fejlődését nem kell féltetni. — Péká. Derék dolog, hogy újra jelentkeztél. Lassankint mégis csak vissza jönnek a régi levelező testvérek. Bár már őszintén aggódom egyik-másiktok elmaradásáért. A tudósításokat köszönöm. Várom a folytatását. — M. I. Biz' ez gyenge dolog. Ha tudnám, hogy nem haragszol meg érte, akkor azt tanácsolnám, hogy ne a sirást tartsd viszsza, ha rád jön a búsulás, hanem a versírási ambíciódat. Mert az még nem baj, ha az ember kizokogja magát, de... — W. J. Makó. Nagyon élveztem hosszú leveledet. Dehogy nevetlek ki a lelkesedésért! Hiszen nem is lehet másképp a cserkészéletet vezetni, csak úgy, ha valaki ilyen igaz lelkesedéssel végzi munkáját. Hidd el, hogy én is épen így lelkesedtem minden táborunk után. Ti, akik ilyen szép táborot vezetetek, ép olyan szolgálatot tettetek a magyar cserkészletnek, mint az, aki Angliában végzett jó munkát. Az angliai album már sajtó alatt van, nemsokára meg is jelenik, de lehet, hogy egy komolyabb könyv is lesz a jamboreeről. Köszönöm a verseket. Nem akarok részletesen szólni róluk, de általában kedvesek. Egyik-másikat közölni fogom, ott, azon a helyen, ahogy Te kívánod. Nagyon kíváncsian várom a novellát. Ha olyan nagyon kavarodnak benned a témák, csak ki veled, jó elbeszélést mindig szívesen veszek. Azonban nem szép tőled, hogy ép azokat a verseket nem küldted el, amelyek leginkább a szívedből fakadtak. Remélem, jóvá teszed a hibádat? Ne félj, nem közlöm, ha nem akarod. Egyébként erről a dolgról tán egyéb írni valód is volna, örülnék, ha legközelebbi leveledben szó esne erről is. — Gd. Budapest. Honvéd-

utca. Elolvastam hosszú „művedet“, mit tagadjam, nem túlságosan hatott meg. Nem más ez, fiam, mint klapancia, amelyen nagyon-nagyon érzik a ceruzarágás. Ez az a bizonyos fűzfapoétai mesterség. Kár erre az időt pazarolni. Az minden- esetre kedves és méltó dolog, hogy tele van a lelked nemes gondolatokkal, de nincs arra feltétlenül szükséged, hogy versben próbáld kifejezni. Verset csak azoknak szabad írniok, akiknek istenadta

tehetségük van. Aki csak klapanciákat követhet el, annak nincs sok helye a költők sorában. Másutt keress helyet az érvényesülésre. — „Egy bánatos cserkész.“ Mi tagadás, nagyon súlyos az eset, azt is el tudom képzelni, hogy neked nagyon, nagyon fáj. De épen ezért, mert bánatodat komolyan veszem, nem is akarom a szerkesztői üzenetekben ezt elintézni, légy hozzám teljes bizalommal, írd meg a címedet, akkor levélben válaszolunk. — ifj. T. Gy. Leveledre részletesen levélben válaszolok, mihelyt egy kis időm lesz erre. — Ki. 3. R. M. Mondd meg őszintén, nem óra alatt írtad ezt a levelet, mert úgy látom, hogy a számtan-füzetedből tépted ki ezt a lapot? De nehogya azt gondold, hogy e miatti neheztelemben nem teljesítem kérésedet. Egyszerűen azért nem küldhetem el a kért terveket, mert nem rendelkezem azokkal. Fordulj bizalommal a Vízi-telep parancsnokságához. Legjobb, ha személyesen mégy ki oda. Lehet, hogy tudnak segíteni. Egyébként a Magyar Cserkészből fogunk közölni pontos építési terveket. — Pf. Kaposvár. Az illető kiváló munkatársunk, Wittwindits Tibor gépészmérnök, a 174. Ganz-csapat tisztje. Fordulj hozzá. Címe: Ganz-gyár. — VI. Füzesgyarmat. Érdekes leveledre levélben fogsz választ kapni. — „Ne csüggedj, magyar.“ Nagyon okosan teszed, hogy kevés szabadidőben tovább foglalkozol az irodalommal. Kár volna abbahagynod. A most beküldött versed is ügyes, bár komolyabb fejlődés nem mutat, hanem azt a melankóliát, amely leveledből is kicsendül, nem értem. Egy ifjúnak, aki még hozzá cserkész is, nem szabad ilyennek lennie. Hiszen erről már sokszor írtam. — Morene. Nagyon sajnálom, hogy a multkor nem várhattál meg. Pedig szeretnék veled beszélni. Keress fel s akkor majd verseidről is diskurálunk.

A m. kir. honvédség zenekari szállítója:

Sfernberg
kir. udvari hangszergyár
Budapest
VIII. kerület, Rákóczi-út 60. sz.
(Saját palotájában.)

	
Hegedű ... 5 P Jóhangú ... 8 P Jóhangú és jó- kidolgozású 10 P Még finomabb 12 P	Gítár ... 20 P Kitünő hangú 30 P Remek hangú, erős ... 40 P Mandolin ... 17 P
	
Cserkész- harmonika Kétváltós... 12 P Kétsoros ... 18 P	Koffer-be- szélőgép 40 P Kitünő hangú, remek munka 55 P Pompás hangú luxusgép, mely- ben 6 db lemez elhelyezhető... 65 P
	Cserkész-száj harmonika P 1— Egész finom P 150

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

hat ~ Cserkészbolt	Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat ~ Cserkészbolt a Cserkészházban, Hajnal-utca hat		utca hat ~ Cserkészbolt
	Költemények és színdarabok: P	Harangi: A két arabus (vígj.) 0.24	
	Sik S.: Sarlós boldogasszony ... 2.50	— A modern cserkésztábor (bohózat) ... 0.24	— Mesélnek a kulisszák ... 1.20
	— Magyar fiú szavalókönyve kötve ... 8.—	Kosztler Atya: Cserkésztábor színpada ... 0.80	Radányi: Színdarabok ... 0.60
	Erczbrucker: Erdő mellett nem jó lakni (cserkészvígjáték 1 felvonásban) ... 0.16	— Marciék 3 kívánsága ... 0.16	— Csillagszemű fiúk ... 0.16
			A sajtóbizottság határozata szerint az előadás joga 10 példány vásárlásához van kötve.

Brevillier-Urban RT.

Íróngyár: WIEN-GRAZ.

Magyarországi főlerakat a vállalat budapesti Csavár- és Kovácsárúgyjában

V. KERÜLET, VÁCI-ÚT 168. SZ.

„Cullinan“

„Komet“

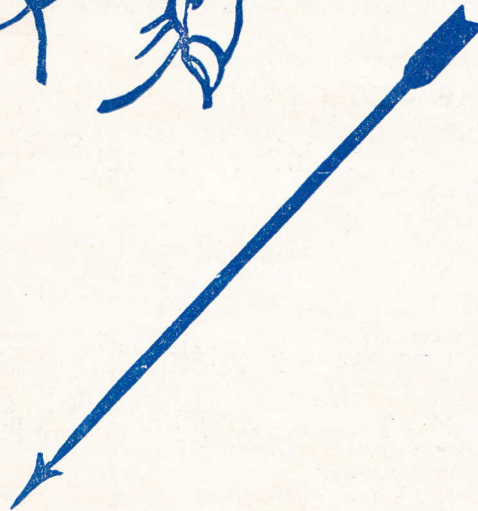
„Ariosto“

„Kosmos“

iskola- és pasztell-írónok.

Sport és

Meinl kávé

Turul-Magyar Országos Biztosító Intézet Részvénytársaság

Életbiztosítási állomány 1928 év végén 35,817.000 P. Díjbevétel 1928-ban 2,574.000 P. Biztonsági alapok a f. évben 3,386.865 P.

Élet- és járadék-biztosítás. — Takaré- és népbiztosítás. — Gyermeknevelési-, kiházasítási-, tanulmányi segély-biztosítás. Családi biztosítás, rokkantsági és baleseti biztosítás. — Tűz-, jég-, szállítmány-, betörés elleni, üvegbiztosítás. — Esőbiztosítás.

Mindennemű felvilágosítással készséggel és díjtalanul szolgál az igazgatóság:

BUDAPEST, V., KERÜLET, NÁDOR-UTCA 9.

Vezérügynökségek az ország minden városában és nagyobb községében.

Magyar Cserkész! Magadon és másokon is tudsz segíteni, ha a „TURUL” mentődoboz mindig a zsebedben van!

- A „TURUL” mentődoboz: a legpraktikusabb forma, mellényzsebben, ridikülben könnyen elfer, méretei: 17×64×86 mm.
- A „TURUL” mentődoboz: könnyű, mert a legfinomabb alumíniumból készült.
- A „TURUL” mentődoboz: kicsiny és mégis az első segítségnyújtás összes kellékeit tartalmazza.
- A „TURUL” mentődoboz: gyönyörű kiállítású, színes fedérajzát az ábra eredeti nagyságban mutatja.
- A „TURUL” mentődoboz: beosztása, felszerelése célszerű. (Kötszerek préselt csomagokban.)

Beszerezhető és kiegészíthető minden gyógyszertárban és a Cserkészbolt Szövetkezetnél, BUDAPEST, V., HAINAL-Ú. 6.

Az eredeti felszerelt doboz ára 2 pengő 50 fillér.

Cserkészüri **MENTŐTÁSKA** elsősegélynyújtáshoz tökéletesen felszerelve, izéses, praktikus kivitelben, beosztásos bádogdobozban, vízhatlan vászonhuzattal, vállszíjjal, ára a felszereléssel 12.50, Ha felszereléssel 11.50 P. Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. Post-i megrendeléseket leggyorsabban elintézzük. Állandó nagy raktár mindenfajta speciális összeállítású mentőszekrényekben is. Telefon: 526-42.

Ugy a mentődobozt, mint a mentőtáskát készíti:

a „TURUL” **KÖTSZERGYÁR** Budapest, II., Erőd-u. 1-3.

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG

a tulajdonát képező és az ANGLIAI JAMBOREEN használt, jókarban levő 93 darab, különféle nagyságú khaki

Ioden körgallért

20 százalékkal a napi ár alatt; 700 darab 180 × 55 cm nagyságú, sűrű fonású, vászonnal szegett

gyékénylapot (à P 1-50)

700 darab 180 × 55 centiméter nagyságú, sötétbarna

gummi fekvőlapot (à P 2.-)

kedvezményes akció-árban

felszerelési vállalatának a közbenjöttével kiárusítja!!!

CSERKÉSZBOLT

V., Hajnal utca 6.

Fenti árakban a forgalmi-adó bennfoglaltatik! Csomagolás és szállítás önköltségi áron!

Őszidőben ázva, fázva

Megy a diák iskolába.

Ilyenkor de sokat ér

A jó cserkész-körgallér!

